

مصری خان خاطر اپریدے

Ketabton.com

دخاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

<http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com>

فهرست

- شیر (۱)
- ۱ : چي عاشق د معشوق په لور کاته کا _____ ۱۴
- ۲ : چي اشنا ئي ستمگرشي نر به شته کا _____ ۱۵
- ۳ : زړه ئي کوي هر دخت در دونه اشنا _____ ۱۶
- (۵)
- ۴ : کافي بوتی دی د یار د معمه _____ ۱۷
- (۱)
- ۵ : خپر من که در ته ما وکک تا را وکک _____ ۱۸
- (۴)
- ۶ : داستا د حسن تماشي واخستم _____ ۱۹
- ۷ : دوايد شم تانه قربان شه وکرم _____ ۲۰
- ۸ : باغ د ميني دي د خيال پکني غنچي کرم _____ ۲۱

تسرون

د خېبر دري
د شاعرانه غېبري
په
نوم

د خاطر رنگين غزل ته حېرانېرم
په دي خې خېبر کسي خه دي بي له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۴۱ : بیا دی سہی نہ کرم پہ ہنر سترگر
- ۴۲ : ماد و مال پہ شہہ کبھی تولہ شہہ سحر لیدار
- ۴۳ : شوق ہی ستالہ دہود پیغروں سرہ لادار
- ۴۴ : باد شرمہ دعشق دکھی نگون پہ سرورن
- ۴۵ : خیر بہ سرہ پت دراہہ پہ زبہ ذرہ ذرہ یں
- ۴۶ : شکہ ہی تن پہ سوز پدو تہر کر و
- ۴۷ : بندہ شولہ دہرہ ہی انکار ہی و کر و
- ۴۸ : خبر نہ وں دی تواب اور ہی عذاب تہ
- ۴۹ : زہ یعدہ حبران د دنیا سترگر تہ
- ۵۰ : تہ ہی رقیب تہ اشار ہی کر ہی دار مل نخبندہ دہ
- ۵۱ : خوابہ تراغہ شردخبر و ہسی نامہ پاتی دہ
- ۵۲ : بیگنا ستا پہ انتظار ہی ہسی ستر ہی تولہ شہہ کر و
- ۵۳ : لہر و نقاب لری کہدل زدہ کر و
- ۵۴ : ما پہ شکر گین تا پہ خربو تہرہ کر و
- ۵۵ : رقیبہ پہ خیر راغلی دانشا خبر ہی کر و
- ۵۶ : یاد شرابو تہ نشی و باسہ
- ۵۷ : دسحر بادہ دا ارمان یں سہ
- ۵۸ : لکہ کھی دمر سپد و دکہ شدہ
- ۵۹ : ستالہ سپینہ مخہ خار زما زہکے شدہ
- ۶۰ : دہجران پہ شہہ دہرہ پہ لاس کبھی راغلہ
- ۶۱ : ترخر تہ ہی زبہ کین ہی کلہ کلہ

- ۶۲ : زہ ککہ دموم پہ شان دیدار زہ اربہ کبھی
- ۶۳ : شرمہ ہی زہ پیم پہ خرافہ پس ہی زہیر پیم
- ۶۴ : ستا پہ الفت کبھی بہ ہنر تہبار نہ شم
- ۶۵ : واخلمہ تا اوکھ دنیا واخلم
- ۶۶ : خرمشالی ستاشہ زہ ہی نہ لغلم
- ۶۷ : لکہ کھی ہی پہ ازغر کبھی وینم
- ۶۸ : پہ دی دنیا کبھی ہسی شہی تہروم
- ۶۹ : اشناکہ تانہ پہ کتر پرہ شوم
- ۷۰ : قسمتہ داسی دی وڈہ کرم ہی بہدار نہ شوم
- ۷۱ : نور پہ زبہ ہی نہ خائیر ہی ہی خٹہ وایم
- ۷۲ : تہ بہ کمر خج ہسی بیکلے زہ بہ مہریم
- ۷۳ : جنگلی مخ تہ دی دموم پہ شان اوبہ یم
- ۷۴ : رنگ تہ ہی کردہ سرے سکر نہ یم
- ۷۵ : سپرلیہ ! زہ دی پہ غنچ کبھی نہ یم
- ۷۶ : پارہ ! ستامین ہی پہ اور سہلے یم
- ۷۷ : ستا دستارل پہ منزلوں کبھی یم
- (۹)
- ۷۸ : ٹروندی کلہ نہ ماہرہ دی بی لٹ خاورو
- ۷۹ : خود بہ زہ ٹرہ برمدہ بہ سرو سترگر
- ۸۰ : نور بہ خٹہ یرسی زما پہ تورو سترگر

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۶۱ : دستا سترگي ي کونجې زېږه نه وځي _____
- ۶۲ : زېږيد! تاوې چې دردونه شته دي _____
- ۶۳ : چې پېچان نه شي په يا کيې شته دي _____
- ۶۴ : کله دستا دځندنه پدوشېې دي _____
- ۶۵ : دستا په غم کيې خوشحالي پتېې دي _____
- ۶۶ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي _____
- ۶۷ : فن خرماته هسې بله دنيا بنگاري _____
- ۱۶۸ : زېږه ي کله هر شر را نه هر شته غولري _____
- ۱۶۹ : نعا زېږه اود دستا سترگي سس پرېږي _____
- ۷۰ : ما نکې فن به ي زېږه وچري خرددونه دکا تېريږي _____
- ۷۱ : څه چې پرې پرې پدما ف ما ويا سره چرېږي _____
- ۷۲ : دوخت دکذارونه ي داغونه نه چرېږي _____
- ۷۳ : نور به ايله شته دلبرين نه پاتې کيږي _____
- ۷۴ : سترگي دکېه برندنې چې وختونه دارخطاشي _____
- ۷۵ : په ارمان دنانا فدي شي چې هر پنيار شي _____
- ۷۶ : ودي دنيا نه چې کلون ورک شي _____
- ۷۷ : چې يې روڼ دس دلبر په پېچان شي _____
- ۷۸ : ستا چې خورې زلفي کونجې را تاو شي _____
- ۷۹ : ويا مندي به ي دا وې چې کا ته به شي _____

- ۴۷ : ستا د بنگلي مخ شعونه چې مسه شرله _____
- ۴۸ : بيا به سره کور و اوښ خوراني ده درومه درومه _____
- ۴۹ : شکر د شېې زه هم د پشېرې شومد _____
- ۵۰ : کله چې په فکر کيې دستا يمه _____
- ۵۱ : دلاري ما وده شرم د پېس خندي وتلې يمه _____
- ۵۲ : توبه څنگه تېرېږي په هر پنيار باندي وختونه _____
- ۵۳ : ما په مثال کله پتنگ لگېد _____
- ۵۴ : دستا دخلي چې فېصله ماته شه _____
- ۵۵ : نور زهر په خړوبکيې دافسون مڼه لکړه _____
- ۵۶ : نه خروايد زه به شته کمه زېږيد لس نيه! _____
- ډ
- ۵۷ : څيگرې شرکاب په لېراور دکېږد _____
- ۵۸ : لږس درياب دسيې نه شي په واپه زېږه _____
- ي
- ۵۹ : داسې بله شپه به په نصيب سره راځي _____
- ۶۰ : عکس دستا زما د سترگوله حُجبانه وځي _____

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۹۹ : پوه شومه پده دي چي په کنځل کښي څنگه بنکارې ————— ۱۱۸
- ۱۰۰ : اے کله ستا چي دکي له خنطنه سترگي لاري ————— ۱۱۶
- ۱۰۱ : که دي دا زلفي په لاس راغلي اشنا بيا به څه کوي ————— ۱۱۷
- ۱۰۲ : دپره خوشحالي بنه نه ده بيا رانه هېرېږي ————— ۱۱۸
- ۱۰۳ : تکه مجنون غرندي گرمم په بيا بان درېسي ————— ۱۱۹
- ۱۰۴ : راشده اے ماو تابان په توره شپه کښي ————— ۱۲۰
- ۱۰۵ : چې دسترگو دي بنکار زني زما سترگي ————— ۱۲۱
- ۱۰۶ : خود دهرې ږي ږي کورچ شري زما سترگي ————— ۱۲۲
- ۱۰۷ : دستا چې نه وينم دا توري سترگي ————— ۱۲۳
- ۱۰۸ : څه وشو چي سترگي ي په تاباندي غوږي شولي ————— ۱۲۴
- ۱۰۹ : چي اشنا ږي کوي ايسارېږم ولي ————— ۱۲۵
- ۱۱۰ : اوبښکي نه کيږي غر ماتي شري ————— ۱۲۶
- ۱۱۱ : نه به په زېږه کښي ماته څه را کوي ————— ۱۲۷
- ۱۱۲ : نه ما ستا شپي يو په سله نه پ ————— ۱۲۸
- ۱۱۳ : هر څرکي دي دنږه قرار وراره راهي ————— ۱۲۹
- ۱۱۴ : داسي رانه گروي تکه نه چې رانه گروي ————— ۱۳۰

سندري

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پورې

- ۸۰ : خزان لارښي ، بهار راشي گلان خوشاله شي ————— ۹۶
  - ۸۱ : راشده په کور کښي دچرگو خبري نه شي ————— ۹۷
  - ۸۲ : داستا په سترگو کښي به څه پاتي شي ————— ۹۸
- ے
- ۸۳ : زېږه په رانه دے چې تاروے مخ دے ————— ۹۹
  - ۸۴ : شوک چې ستاد گزافي مينې طلبکار دے ————— ۱۰۰
  - ۸۵ : خون خورير دمينې په ترڅو کښي انتظار دے ————— ۱۰۱
  - ۸۶ : خدايه څومره چي وفا زما دلبر دے ————— ۱۰۲
  - ۸۷ : ما وي ځان رانه اشنا دستا په څېر دے ————— ۱۰۳
  - ۸۸ : شاند چې حسن دي اشنا د سرو ليرنه دک دے ————— ۱۰۴
  - ۸۹ : تک تود سر دے داستا سر دے ور بل دے ————— ۱۰۵
  - ۹۰ : څومره دېر ي په زېږي باندې چي غم دے ————— ۱۰۶
  - ۹۱ : ستا په انتظار کښي ماته کمال څه دے ————— ۱۰۷
  - ۹۲ : چي زېږي ستا په تود دے په بل توري پېر زنده دے ————— ۱۰۸
  - ۹۳ : چي لمن نظر چې دبصر پاتې دے ————— ۱۰۹
  - ۹۴ : سترگو دي چي چي دڅنډا زده کړے ————— ۱۱۰
- ي
- ۹۵ : دځان سپنگا دولر کښي مسکوي وي ماليدې ————— ۱۱۱
  - ۹۶ : اشنا ي فن ليدو تېرې وعدې راپا دېدي ————— ۱۱۲
  - ۹۷ : زما د اميدونو دچې شپي وغږېدي ————— ۱۱۳
  - ۹۸ : چې بنکلي دي وڅنډېدي شر شوي ————— ۱۱۴

Scanned and pdf copy by

Fazal Anjum

پي اشنايي ستمگرشي نوبه خه کا
پي زخمي شوک پي ٺيگرشي نوبه خه کا

پي ٺول عمري تي رکهي پي پالنکوي
خه پي زمکه يي بسترشي نوبه خه کا

پي پي عمرکني يي غم ليدي نه وي
پي دغم سره يي سرشي نوبه خه کا

انتظار پي د وصال پي کومه شپه کوي
د بيلتون پي پري سحرشي نوبه خه کا

که ديدين د يار موندسي پي دهرهوشي
پي غماز دچا رهبرشي نوبه خه کا

زه خاطر خواهه پي دغسي واييم
پي اشنايي سرودشي نوبه خه کا

پي عاشق د معشوق پي لود کاته کا
خود ليمه شي کم طاقته پر پواته کا

پي پلورنمغه لري کهي دنيا شي
که سترگه د سبا پي راخاته کا

لبي عکس د زپه واخله که دي شکره
پي دا تور بانه دي غرنکه ويشته کا

پي مين زپه ٺنکدن شي پي يار راشي
پي هبت زپه پي گوکل کني الواته کا

د خاطر پي زپه کي داغ د بيلتون کوي
پي د يار پي لود کانه وابه کاته کا

کافی بوتی دی دیار دمحمد
مامنی پے دیدار دمحمد

کس کونہ به بی لاری شی پے مکنی
که چا و نیوله لار دمحمد

د دنیا واپه کلونہ به بی هبر شی
که چا ولیده گلزار دمحمد

پی ددی دنیا ژپ او خندا نه وے
زه وے شمع په مزار دمحمد

د یادونوی وصال کنه خاطره
چی قرار وی بی قرار دمحمد

زپه ی کوی هر وخت درونه آشنا
لبخری واره فر یادونه آشنا

تر خوبه ژاپم ستا پے مینه کنی زه
گوده داو بنکوی سیندونه آشنا

اوس دې له غمه خلاصدل انشم
ما وې پے عشق کنی وی خوندونه آشنا

نن پے جبین کنی دې خالونه شردی
دی پے چشمانی مگردونه آشنا

که ستا پے خیال کنی دے اجل ته قریب
د خاطرشته دی ارمانونه آشنا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دستا دحسن تماشي واخستم
کله لوکے په سر لېږي واخستم

لاس خو بي رانه کړو چي مغ پټوي
گوري ياران ي دغم شي واخستم
دا درته سوال کړم چي سوال نشم کله
واي خله ته ي ستا سر ي واخستم
سبا ي بيا په زولنو کښي کوره
نښي چي فکر دکوچ واخستم
سم دې د مغ په سبا پوه نه شومه
که دې د زلفو توري شي واخستم
کور د ژوندون راته يو پور بکاره شو
چي تصور د هديرې واخستم
بس يادوم دې نورې مه تنگره
چرته ي هېر نشي عصي واخستم

خاطره ته او دا دنيا دې پوه شه
نه بس د عشق يوې قصي واخستم

خپرن کله درته ما وکتل تا را وکتل
خو کورم به دې بيا که دې سبا را وکتل

عم دغسې کټونه وويچ مينه جوړېږه
خه وشو پسرله دے که اشک را وکتل

دنيا راته گوري دکټونه ووتسم
چي تاته ي کتلي دي هرچا را وکتل

په مخه باندې راغلي مغ دې خله پټوه
کړوغم دې راته جوړې دې په شا را وکتل

دستی ي وځنډل هم دا ي وه آرمان
تاچي اے رقيب په خندا را وکتل

يودم ي زړه سره شولو همزولو خانگه
خاطر چي غريونيولي په ژبا را وکتل

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

۱. منظره کښي (درته) نه شته دچي بي وزنه ده
۲. - (مه خاندنۍ) پتلې دے

ووايه شم تانه قربان خه وكرم
نور ددي د پاسه په خان خه وكرم

ته خو به كمڅي د زلفو جوړې كړې
زه په دې شلېدلي كړېوان خه وكرم
ته خو چاته نه وږځي ، خوزه راغلم
من يم ستا په دركښې مهمان ، خه وكرم
زه به نور خه نه كرم بس دے سوال كوم
نور خوزما نشته دے توان ، خه وكرم
ستا په طمع خان له پاتې شړے يم
ټول خو داند لاپل ياران ، خه وكرم
پوه دې چې په خان كرم اوس ي نه پرېږدي
بيا به داسې نه كرم سلطان ، خه وكرم
چا به دغم ټك ژوندون اخستے و
بس خو چې پيدا شوم انسان ، خه وكرم

اوس خوزه خاطر په خه پوهېم نه
تاچې كرمه داسې مېړان ، خه وكرم

باغ د مينې دې د خيال په كښې غڼې كرم
ستا د مخ په تصور كښې تماښې كرم

بل به نه وي ياره ستا غونډې كښې حُسن
خله اور دخپله لاسه درپسې كرم

ستا د مخ كتاب د زړه په سترگو كوم
په خان تېرې ښي او بدې راخوړې كرم

زه خاطر خو ياره ستا د مخ كتاب ته
بې له تانه په خېبر كښې وږځې شپې كرم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ستا پڻ اُلفت کي به هر بنيان نه شي
شو چي دعقل نه وزگار نه شم

سوڊي دعشق پڻ لهوتوب نه شي
شو چي رسوا دڳ پڻ بار بار نه شم

يار پي وفا دڳ ماته هله وائي
چي ترڳ لئسراو ماله زار نه شم

شو چي پڻ تورو خاورو سوڊ نه شم
سوڊ به دڳ هر مره پڻ ديدار نه شم

ڪڏهن منصور غوندي پڻ دار شم اشنا
دا ستالو عشق به توبه ڪار نه شم

خاطره! داسي ڪذار عشق رکڻو
چي بل ڪذار ته به بهدار نه شم

زه لکه دموم پڻ شان ديدار ته اوبه ڪڀم
پر پرده پي اوبه شم ستا رخسار ته اوبه ڪڀم

چرته شي خوبونه شي پي پري ستوري محفل ڪري
همداي مشغول شي ستا سڀنگار ته اوبه ڪڀم

زه پري بنه پوهيم ستا ليدل زما جلدي
بيا پي هم وار نه شي ستا يو وار ته اوبه ڪڀم

اوس خاطره ولي خداي پڻ زپه ڪڀم دومه سخته
بيا پي پس له مرگه ستا مزار ته اوبه ڪڀم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واخلمه تا اوکټ دنيا واخلم
په خنداخرنگه ژبا واخلم

لږې دې پودته کهه دمخ نه زلفي
لږه سوداچي په رڼا واخلم

ته چي په سترگوکښي مسکي شوې کلي
زه دې ددې مينې بلا واخلم

تاته چي کورم په دوو زپونوکښي شم
يو قدم معکښي بل په شا واخلم

مرگ او پهلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

خوسره چي زېږېم په خواني پسې زهيرېم
خداي زده نه پوهېم چي ساده شوم که پوهېم

زه اوله تا تک داهي کله چرته شوي
دوسره خو پوهېم چي قدم اخلم ودرېم
ته اوستا بناست چي په ماڅنگه څنگه کهه شي
مه کوه ايله نن دهرڅه سره جوړېم
زه يمه خوشحاله ستا په غم کښي خفه مه شي
خداي ي پخلا مه که چي له تا . مردېم
شان ي دکړو نه وي خو چي زپه ي شي راپورته
تاته چي زه سوال کړم دخپل خان خي شرمېم
غوښته ي هم داچي راته ووايې چي درومه
خداي خپري چي بيا دې په پلوو دربنکاره کېم
ته که په يوځله له ما خلاصې نويې واخله
ته به راته نه شي کته څه له خفه کېم

ځکه ما خاطر درته دا ووي چي ي هرکېه
پرېږده چي بي واره په هرځاي کښي دريا دېم

لکه کلي ڇي پڻ اغزو کڻي وينم
داسي ڀي زڙه ستا پڻ ٻنوکڻي وينم

د خسار دڀي وينم تودو زلفرو کڻي ستا
لکه رڻا ڇي پڻ تيارو کڻي وينم

کلفامه شوکلا لڙي اوسڀي لڙ ما
زڙه دڀي دنم پڻ پلوشو کڻي وينم

د ستا ليدل تڙ شوڻ خوب وڻ آشنا
بيا به دا خوب پڻ کوموشو کڻي وينم

اڻه د سڀا سترگي باخڙه پڻ وڻو
تلڻه د آشنا دڀي پڻ خٽو کڻي وينم

زما خاطر خاطر دڀي اورد کڻي وسو
اوس ڀي لوگه پڻ اسو پلو کڻي وينم

خوشحالي ستا شوه زڙه ڀي نڻه اڻلم
د ستا غموند واپڙه زڙه اڻلم

تا ڀي ڇي زڙه وڙه ڪواه هم نڻلڙم
اوس به لڙه تانه ڇنگه زڙه اڻلم

اول سپرغي وم ستا دمڻي د اور
اوس پڻ ڇان پوه شوم ڇي لمبه اڻلم

پڻه وڙاندي ڇم پڻه وڙو ستو گورم آشنا
زڙه قدمونه ڇي واپڙه اڻلم

هوسره گروڻه پڻه خاطر دڀي دغم
پڻه اسو پلو کڻي ڇي سيالڻه اڻلم

له منزلو ٻه کڻي د الغنڻه دغم نه ڻه دڻه ڇي صحيح نه ڻه دڻه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اشناکه تاته په کتو پوه شوم
نوبس په ټولو تماشو پوه شوم

پن خو معلومه شه چې نه رادوي
ستا دروغو په وعدو پوه شوم

يا د ساقی د ميړ خوندي نشته دے
يا زه ايله اوس په نشو پوه شوم

سوي به هم د خاطر زه وي داسې
زه دې د مخ په سرو لمبو پوه شوم

په دې دنيا کې مې شپې تېروم
لکه مېلمه يو دوه غرې تېروم

په ما زهير مۀ شي خورمخ بنگاره كړه
په زه د ستا د مخ لمبې تېروم

خوشحالی ته كوه چې غم نه لري
زه لېوې يم چې تنگې تېروم

دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
په خپل خاطر د غم چې تېروم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

○
 نور پڻ زده ڀي نه ڄاڻي ڀي ڇڻو وائيم
 رانه بيا مروري ڀي ڇڻو وائيم

ڪڻو ڇڻو وائيم هم راپوري لکي
 پڻو ڀي هم رانه ڇهري ڀي ڇڻو وائيم

دهرچا پڻو لوري ڄمده داسي وخت دے
 بيا ڀي وخت ڪله تهرين ڀي ڇڻو وائيم

ڪڻو خبره نه وي مانه خبر دے خبر دے
 بيا خپل حسن نه خبرين ڀي ڇڻو وائيم

ڊهره بنه پڻو تا پوهينه خاطره
 خوش سترگي ڀي شرمين ڀي ڇڻو وائيم

○

قسمتاهه داسي ڀي وڏو ڪرم ڀي بيدار نه شوم
 بغير له تا ستا دغمرانو نه وڙڪار نه شوم

پڻو ڀي دنيا ڪنبي به غير ستاله ڏونده ڇڻو ڏوندي
 لاهين غور ڇوڀيم خوريو ڄل پڻو ڪنبي ڄمار نه شوم

ستا پڻو الفت ڪنبي هغه خوب ڀي ما ليدل اشنا
 درقيبانو دجر ڪوڻي وپزار نه شوم

تڻو ڀي راگوري زه به هغه وخت پڻو طمع ومه
 يور ڄل هم سوڀ دستا دڄلي پڻو بنه گفتار نه شوم

هغه وعده ڀي تا پڻو سترگو ڪنبي وه مانه ڪڀي
 رانه خاطر ڀي دوعدي پڻو انتظار نه شوم

○

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

بنکلی مخ ته دې دموم په شان اوبه يم
لکه کافې هسې کلک ورته په زړه يم

چې په کومه لاره لاپښی زه يې مل يم
لکه گرد يې هسې خور په هر يو پله يم

زه په کومو سترگو خان ته بيمار وایم
چې دستانوم اخسته شمه نوبته يم

ستاليدل لکه د خوب ليدل دی ياره
په دې خوب پسې لاهغسې وده يم

لږ د خان سره په زړه کېنې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې يوځلې په زړه يم

ته به گرجې هسې بنکلی زه به مريم
چې ي اوس وکېلې ليدلې زه به مريم
جناره يې چې له کوره گورد ته دروي
ته به نه وې راوتلې زه به مريم
خداي دپاره په مزار يې چې را دروي
لږ شه ماته پښه نيولې زه به مريم
زه به مې شمه قرارې سرگه ورک شه
سره خاندي به ټول کله زه به مريم
وچې ترڅې به په ما وي رازرغونې
وي مزار به يې مېنلې زه به مريم
اے اشناچې دې وطن له ته را دروي
خرخېر خوږ دې ليدلې زه به مريم
خرې خاورې به په ما باندې انبار وي
هرسپه به دروي غلې زه به مريم

د کاکل په خسته بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خداي سپارلې زه به مريم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سپرليہ زہ دي پڻ غنچو کيڻي نه یم
 عادت پڻ داسي تماشرو کيڻي نه یم

کڻ راکوڻي نوسم شراب را کوه
 زہ دي ساقی هسي اوبو کيڻي نه یم

اے خدايه بس ماخپله ويڄ وليده
 دداني ٿو بند پڻ تهرېدو کيڻي نه یم

دستا باڻه دستار خسار پڻ خاطر
 بي دکلونو پڻ ازغو کيڻي نه یم

تہ ما خاطر ته هسي ست خو وکره
 چي خفد نه شي پڻ درتلو کيڻي نه یم

نه منزلونه او درون کيڻي داپت دغزل وروجه پت دے

گوره چي رنگي سوي سکود نه یم
 طاقت ي نشته ستا د زور نه یم

راخه دسترگو نه ي مڻ وپرېبه
 سري پڻ ٿرپا دي خه مېخور نه یم

دي اسولرتي ي تہ نه گودي خه
 سوي پڻ اوديم سوي نور نه یم

سم کوه تہ منع کهي يپ چا
 زہ لا خاطر مهي دکور نه یم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

ستا منزل پڻ منزلونو کڻي یم
د سڀدو پڻ امیدونو کڻي یم

نڻ ۽ دنيا نڻ ۽ عقبا لکڻي یري
دغڻ سودا او دا فکرونو کڻي یم

د ستا رخسار به ۽ هر نشي آشنا
کڻ ڊ بهار پڻ سرد کلونو کڻي یم

زما پڻ زږه کڻي خو هم ته ڀي آشنا
دا زه خاطر کڻ ڊ چا زږونو کڻي یم

ياره ستا مينې پڻ اور سڙي یم
روغ به نشمه پڻ زږه داغلي یم

خو دم قسم ڇي ترهڻي پورې ٿوند یم
ڊهر ڊي زه پڻ تشديدن ساتلي یم

هميشه سرپه زنگون پڻ غم کڻي ناست یم
ياره ٽاڪله خوشحال ليدلي یم

خوار خاطر وائي ڇي دا ڪومه ڪناده
ڇي لڻ در ڊي ڀنواشپلي یم

خود به زهٔ ژېږېږمه په سرو سترگو
تېروتمه ستا په لېونږ سترگو

مهٔ توروه توري بلا سترگې دي
پام چې درته نه شي د سپېرو سترگو

عمر له يې کار وي د ژبا سره
وه چې گوري چاته په معمر سترگو

بس کړه د خاطر سره پخلاشه ته
خلق د پسر عزت کړې د زېو سترگو

ژوندی کله نه ما په دی بې له خاورو
نه ما په دی نه سا په دی بې له خاورو

چا چې خاورې خان کپله په ژوندون دے
هغه چرته کبې وده دی بې له خاورو

د انسان سره چې غم مل شونو کلک شو
دېوال کړے چا اوبه دی بې له خاورو

د خاطر رنگين غزل ته خپرا نېم
په دي خپ خپېر کبې خه دی بې له خاورو

له منزله او ديوان کبې، دله، په خاها هر چرته (د) لکله ستر چا صبح نه دے
له منزله او ديوان کبې، غلظه مصرعه داسې ليکلي شې دے :
دېوال کړے يې اوبې دے چاله خاورو .

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

بیا دې سہی نہ کرم پہ ہفوسترگو
یوخلی ہم ہفسی پہ مہوسترگو

نہ ھی شتہ پہ نوروسترگو شک دنہ
بس خونہ ھی غل دے ستادغلوسترگو
زہ ھی کرم آشنا لہ شوکیروسہ
یوہی پل خوبونہ ستا وڈوسترگو
زہ یمچی دنہ پہ سترگو تا وینم
چارنا لیدلی پہ پندوسترگو
خپل ھی وارہ بدرائی پہ سترگو کبھی
ستاد پارہ خپل شوم د پردوسترگو
ستاد ھی اوہ دو وروخو تہ چہرانیمہ
خومرہ بشکلی بنکاری پہ دے دو سترگو
خبر دے دا زما سترگی خو بدی شری
تہ خوراتہ گوہ پہ دے بنوسترگو

نور بہ غہ یوسہ زما پٹ توروسترگو
زہ دے وہے لا پخواپہ توروسترگو

کٹ پرواکرمہ خو زہ بہ دے پرواکرم
نور دے غہ کوی پروا دتوروسترگو

دہری سترگی ھی دسترگوپہ ہرلورشی
کرم دے داسی وارخطا پٹ توروسترگو

کری ھی سترگی ستا دسترگو قدر دومہ
ور بہ ھی نہ کرم ددنیا پٹ توروسترگو

زہ خاطر دے دجلو سلائی وے
بنکولے دے آشنا پٹ توروسترگو

خومرہ ترہنہ ونبی دی چہرانیمہ
سترگی د خاطر ستا لہ مہوسترگو
دہدیو پاکستان پینور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شوق ۽ ستا د ډېرو پېغورونو سره لږلو
زور ۽ شو اوږه دستمونو سره لږلو

خوبښ ۽ اښکي شول د بهنو ازغي ۽ هېر شول
زږه رانه بلبل شو دکلونو سره لږلو
ډېرې ۽ کهرې ټينکې خواخوږې اوښکې لږلې
تاو دمجت د ارمانونو سره لږلو
سترگې ۽ نيولې ستا دميني په کاروان کښې
لږلو نظري دکردونو سره لږلو
زه تر پنه لوکي شم ۽ به څه سوي ترې راشي
زږه رانه زيار د ديدنونو سره لږلو
چرتي داسې يار شته لکه زه په انتظار يم
ستورکي د سپاهم د فکرونو سره لږلو
چرتي به زما لږوڼي زږه پرې مشغوليږي
ستا د تورو زلفو زږه پښوونو سره لږلو

څو به دې مهار د عشق نيولې وي خاطره
ژوند در ځني هسي د وختونو سره لږلو

ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر ليدلو
حال ۽ دځان لکه مجنون هسي اوتر ليدلو

درېغه ۽ شپه و ۽ د وصال خو تر تمته پورې
زه په ديدن نه مېږدم ۽ ځي ځي دلبر ليدلو
بيا د سحر غمرونو هله لېږتې کړمه زه
سر مابنام ۽ نمر اوچت د غره په سر ليدلو
زه ځي لاهېڅ په سرو لېانو باندې نه يم پوه
لا په اسمان ۽ ځي د لمر په ځاي قمر ليدلو
په تصور کښې ۽ دځان سره کول فکرونه
په هغه شپه ۽ به غماز جوړې محشر ليدلو
ځي ځي را ياد کړل هغه تېر د جدائي وخته نه
له عمه دک ۽ تره ځي پورې اختر ليدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پيدا شوه د يار
وايي رېبار ځي ۽ جانان دې سرور ليدلو

له منزله او ديوان کښې چې وژنه لږې معاني مصرع داسې ده :
د مابنام سر د نمر ځي اوچت د غره په سر ليدلو

خوبه سره پټ دواږه په زړه زړه زړه يو
که دا دې خوبنه نه ده چې هرچا ته دې بټکار يو

يو دغه بېلتون دے چې عزت مويۍ کښې ډېر دے
خوبه په کښې وايو چې مدام دې در سره يو

ته زما په سوي شمعي زه ستا په انتظار کښې
هرکله چې وي نو مړه به دواږه په يوشپه يو

نه به کله واوږم که دنيا په بله اوږي
کښې دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يو

پوځ به ي سرگند شي په کښو ودرځو ديار
اوس به دواږه خه رقيب توري په اوږه يو

راشه مروره چې ي شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چې دا په خه سره خفه يو

له ديوان اوښاروند کښې سوري پښې کښې (پښتانه شري) چې معرفه يي وزنه اوږي معنی کوي
ته دا شعر منزلونه کښې نشته .

باد شومه د عشق دگر نگونو په سرونو
پرېوتم دلري وطنونو په سرونو

درېغه چې دستا د انځو خوله هم زه وي
پرې ته چې گوډم د کلونو په سرونو
سترگې به زما شي اخر غرقې په ژبا کښې
گرځي چې کشتي دگر دا بونو په سرونو
مان په ما نظر کړه چې سپر سترگي حق چلان شي
دودې کړه دلېوو محلونو په سرونو
هسې هم ايرې يمه د باد سره الوحم
سکورې خله نيسي د زخمونو په سرونو
خان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو ډېر شي
خاورې دې پرې وي د تېغونو په سرونو

بنکلي به سر تپت کړي ياره ستا په تصور کښې
ډېر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

حڪه ي ننا پڻ سوز ٻڌو تهر ڪڍو
 ڇي ي پرون پڻ مسٻڌو تهر ڪڍو
 زما خوشا منزل مقصد دے اشنا
 زپه ي لڙ تولو مڙجلو تهر ڪڍو
 دلسوزي مڙگنه تپوسا همدمه
 زپگي ي عمر پڻ لسو تهر ڪڍو
 زما دا تهر ژوندون زما خوشا ٿو
 ٿول ي دستا پڻ تلو راتلو تهر ڪڍو
 ڀار بيا دچاله تورو زلفر نه ڪرم
 يوڻي مڙگ راباندي دو تهر ڪڍو
 لکه د شمي بڻکا ستا پڻ طمع
 ٿول انتظار ي پڻ سيگوتهر ڪڍو
 زه ڇي سڀني ته ودخبر زه يمه
 مادديدن پڻ رنگينو تهر ڪڍو
 ژوندده د عشق لوڀي ژور ي غم دي
 سري لڙ واپو مڙگوتهر ڪڍو
 اشنا دستا د بنگلي مخ پڻ خاطر
 ماخپل خاطر پڻ سرو لسو تهر ڪڍو

بند شوله ڀره ڇي انڪار دي وڪرو
 زما د واپه عمر ڪار دي وڪرو
 خلق ڇي بند ولي ڪوري ورته
 تاڇي مخ پت ڪرلو گذار دي وڪرو
 د زپه زخمونه ي بيا هله شماره
 ڪه دي خپلي خندا شمار دي وڪرو
 زه لاشه نه و ايم ڇي داغ ي پڻ زپه
 ته لاشه يپ ڇي ديدار دي وڪرو
 خاطر زه لڙ تانه چا وڀي يم
 وار به دي لاشي ڪه لڙ وار دي وڪرو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زۀ يعمه حيران د دنيا سترگو ته
 گوره کتنه نه شی د چا سترگو ته
 ستا د بنکلو سترگو بلا واخلمه
 مخ دې کړمه سترگو بلا سترگو ته
 راشه اهو چشمه لېرې شومه
 سترگې ې صحرا دی د ستا سترگو ته
 ستا ې خندنو سترگو ته گورمه
 لای شی لۀ واره ژبا سترگو ته
 دا خو دې په خپله اشنا کړی دی
 خله ې ژودل کړې اشنا سترگو ته
 ستا خندا برېښنا وه د فلک غونډې
 بیا را نغله هغه رڼا سترگو ته
 تاجوې ارادې د راتلو کړې دی
 بنکاري ې دنکینه فضا سترگو ته

نن خو ې خاطره ستا خاطر وکړو
 بیا به نه راجوې سبا سترگو ته

خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته
 خو تصویر وم ستا په وروځو کې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کې
 اوس ې نه پرېږدی غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خورمه راشی
 کله کله ې نظر وکړم کلاب ته

يو زره ې لري نه کړلو د مخ نه
 فکر يوېم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه ې په یاد کې رانه هوشول
 يو دوه نه راځي ې کښه حساب ته

وايي زه به زمام داسې تک تور وی
 ې خاطر وکړم نظر سوی کباب ته

خوابه تراخه شور خوږ و هسې نامه پاتې ده
د بدوشپې دى او د بشړ هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر يې خدايه هرڅه په دولت كړمه
د دعاگانو د بشړ و هسې نامه پاتې ده

په سترگو ژاېو او په زېږ و كېنې سره خاندواشنا
مه كړه گيلې د ژېږ و هسې نامه پاتې ده

په ډېره مينه كېنې چې زه او ته پرې نډېږهږو
د هغو وږخو او د شپې هسې نامه پاتې ده

چې په پلر كېنې به يې په زېږونو باندې اوږدكړو
د ستا د هغو اننگو هسې نامه پاتې ده

سبا به واې چې دخداي په خاطر راشه لږه
په ما خاطر كېنې د ژوند و هسې نامه پاتې ده

ته چې رقيب ته اشارې كړې دا دمل نېنه ده
ته چې دا غلې غلې كورې دا دغل نېنه ده

كله يقين كړمه په دا چې مرود يې له ما
ماته معلومه ستا په سترگو كېنې دچل نېنه ده

ته چې تپوس رانه مدام كوي چې څه لټوي؟
زه چې دالاس په سينه ډېم دا ي اول نېنه ده

خاطره تا چې بېكا خوب كېنې د هجرنا ليدلې
يقين ي دا د هغې ستا د اجل نېنه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لږ د نقاب لري کېدل زده کړه
زما په لوري سم کدل زده کړه

په جار خندا به د قيبان پوهه شي
پت په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زپه چې سم دا واري ونه چوي
که تڼاکه تې کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

بېکا ستا په انتظار ې هسې ستړې ټوله شپه
خندل راپورې ستړوچې سپوږمې راته کله کړه

ورته سر په زنگانه وم د وصال ټکي ته غلې
ما به کله کله بڼه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شوېه منډه نظر سته چې هر ستوري به جاکې
چې دستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ورسره به يې زړه وچړي که شپه وچړي دا خطر نه
په ټپا ټپا وده شرخو وده يې ستا پوره کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

رقیبه په خپر راغلي د اشنا خبرې كړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې كړه

خوبه ډكې سترگې زه د اوبنكو كړم
كلفامه راشه راشه دغه بيا خبرې كړه
نورې دا غمښتې د جفا خبرې پرېږده
كله كله يادې د وفا خبرې كړه
سبوري كله كيرې د ساقې په پچانو
د تېلې مخاني او د مينا خبرې كړه
نم ي شو د سترگو سپين د اوبنكو په سېلاب كې
بس زده راشه راشه وايه د خندا خبرې كړه
په خود نه يم تپوس راځني مه كوه دده
اشنا ما لېوني ته د صحرې خبرې كړه

خاطره چې ونه كړې د بل چا د غم سودا
ديار د تورو زلفو د سودا خبرې كړه

ما په شوگير تا په خوبو تېره كړه
شپه ي سپوږمې ته په گيلو تېره كړه

بېگا راغلي شمع روپه اشنا
ما ټوله شپه په وړېدو تېره كړه

مينه د ستا زمانو زېږه سوزوې
هسې لمبه دې په اير و تېره كړه

دا ما خاطر ستا له خاطر اشنا
د صبر شپه ي په سلگو تېره كړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د سحر باده دا ارمان يوسه
يوسه په لوري دجانان يوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
که چې خو ما سره د خان يوسه

چې دې د حُسن چمن تر بڼه شي
راشه داو بنکو چې باران يوسه

نه چې مسکه شوې زما زده ته بڼکيه
دا د غم نيز دک جهان يوسه

خوبه زر راشه داشنا سره
دومره خوراشه داچشمان يوسه

لږ دخاطر کهه شمع دويه خاطر
بهار دې راوله خزان يوسه

يا د شرابونه نشې و باسه
يا خوتوبې زماله خلې و باسه

يا چې د زده رازونه مه لټوه
يا دې صحرا ته قافلې و باسه

خه لنډه تنگه دنياگي شوه دبه
زر دې د ژوند له ورځې شپې و باسه

د آشنا ياده نور چې مه تنگوه
له دې سراي نه قافلې و باسه

اور دخاطر د زده په خونه شوبل
سترگې دسترگو نه يې مېرې و باسه

لکه کئی لہ مسہدو دکہ شہ
 بانہ دانغ کرہ لہ اغزو دکہ شہ
 پی ستاخوردو زلفوتہ نیغہ نشوہ
 زماختکل لہ زولنو دکہ شہ
 کہ یب هرغو ددرسه ضدنیول
 خو زما مینې لہ پینتو دکہ شہ
 پی پی ژوندون لہ رنگینونہ دکہ شی
 بیا پہ غصہ کبې لہ نشو دکہ شہ
 بس پیجمانی لہ زپہ نہ وباسه نن
 وپرېره مه لہ اشارو دکہ شہ
 چې تا پی هم کدرېوان ته خیری ووی
 هم ستاکوخه پی لہ توتو دکہ شہ
 بنه دې زپہ تش کره پی بیا بیانہ وئی
 فضا زما لہ اسولو دکہ شہ
 بدخواه چې لاس پہ سینہ کپیدی درته
 دخپر خانگی لہ اغزو دکہ شہ
 خاطرہ یار دې پہ خپر کبې اوسی
 توله دره لہ سپلنو دکہ شہ

ستا لہ سپینہ مغد زار زما زپہ کے شہ
 هم داستانه سپلنے اوهم لرکے شہ

ستا پہ ژپہ باندي هره ژپه خوندي کا
 اے اشنا یا اپرېدے یا پېنورے شہ

زه او تہ دچا ژپا او خنداخه کپو
 زما او بنگې دې باران ته پسرلے شہ

اوس دنگل خني تہ لری شہ رقیبه
 یا پخپله باندي کل شہ یا ازغے شہ

زه خاطر دې نور خاطر کولے نشم
 اے رقیبه که پوهېرې نو سپه شہ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

○
ترخوتہ ہی زہد کی پری کلہ کلہ
پہ خوب و سرے مہ کی پری کلہ کلہ

درد مند و نظر مغولہ پہ کار دے
ہی دلا سے دہی بنہ کی پری کلہ کلہ

ہی آشنا دچا نہ ورک شی موکد نشی
پسی خان ہسی ورکی پری کلہ کلہ

بنکاری یار سرور نہ دے اے خاطرہ
پہ لہو کی پری ہی اوس پری کلہ کلہ

دھجران پہ شپہ دیوہ پہ لاس کئی راغلہ
خدا ہی خبر ہی چرتہ تلہ پہ لاس کئی راغلہ

رقیبان خود ہی اوس تہول رالہ راتہرشی
ہی یار راغے نو وسلہ پہ لاس کئی راغلہ

ہی ہی صبر امید دواہہ پسی خور کھل
ہی لہ خانہ خبر پدہ پہ لاس کئی راغلہ

ہی دسترگو د سرو شونہو اورد زلفو
تصور ہی یوہ شہرہ پہ لاس کئی راغلہ

ہی پہ تلو کئی شوہ مسکی نوبیا بہ راشی
اے خاطرہ بس راغہ پہ لاس کئی راغلہ

بیا به سره گورو اوس خوانی ده درومه درومه
خوک کپی دومره غم خودیوانی ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلی چي بس وخت دختکدن شو
بیا راته گرانیزی آسانی ده درومه درومه

وچي یې بیازاری د بناست دے گرم شری
هر شه پنه کبی ختله دے گرانی ده درومه درومه

زه اوتنه خاطره نور پنه خله سره خوابه یو
مینه خوهم دا پنهجانی ده درومه درومه

ستا دبنگی مخ شمع چي مپه شوله
جوپه په محفل کبی توره شپه شوله

راشه لزه واوره دالفت قصه
بس دے نوره زپه کبی چي زپه شوله

دپری وعدی بنی وی لپی لندی
اوس دی هر یو کال راته وعده شوله

تا چي د خاطر خاطر ونه کپلو
بنه شوه دپره بنه شوه آشنا بنه شوله

کله ځي په فکر کښې دستا شمه
لاړ شمه له ځانه خوبيا راشمه

ته که لري ضد زه خو پښتولرم
اوس در سره غرنګه پخلا شمه
خيال او تصور ته به سلام وکړم
زه که دخپل زړه په تماشا شمه
تا وي شي د زړه نه ستا دمخ لږي
ګډې ښتا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مينې لارې سمې کړه
خداي خبرې کوم پلور خطا شمه
عشقه داسې ځاي لره دې راوتم
اوس به نه دستا نه د دُنيا شمه
نن دې د پرون وه د راتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

ډېرې غريونيرې را کتلي دي
لږه به خاطر ته په خندا شمه

شکر ځي زه هم استاد ښې شومه
اوس دې ځي زه بڼکله دکوڅي شومه

زه به په ځان څه وکړم ځي راشي ته
واړه دې په طبعه کښې ذرې شومه

دوسره در نژدې يم که څو لري يم
لري به شم نور که در نژدې شومه

نن خو دې خاطر ځي سبا نه وے
پوه دې زه د مکر په وعده شومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دلارې خاوده شرم د پښوځني و تله يمه
اشنا په تاپسي له تلوځني و تله يمه

د آشنا مخه نورې سورې ژپ و له نه شي
زه خور اود او د اوبوځني و تله يمه

په بنه بنېره به دې زه لږ ډېر نازېد مه اشنا
زه په ي اوس پوه دې د بنېروځني و تله يمه

تاخو به نور ډاټه خندلې وې چې داڅه وشو
که په ژپ دې دکوڅوځني و تله يمه

دغه داغونه ي دې بس دومره خاطرې وشو
نور دکرلو دکلوځني و تله يمه

توبه څنگه تېرېږي په موبنيار باندي وختونه
ناپوههسي تېر کړل په قرار باندي وختونه

هچرې هم سخيان خود سبا غمونه نه کا
له شومانونه تېرېږي په خروار باندي وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم که په اقرار باندي وختونه
نه دے هسي کرم چې څوک په غم کېږي دروند بنگاريږي
په هرچا باندي تېر شي په خپل وار باندي وختونه
گوره دهغو په زېږ وکېږي نوره سودا نه وک
تېر چې شي د بنکليو په بازار باندي وختونه
لکه باد هسي تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
ودرېږي نه ودرېږي په بيمار باندي وختونه
دمخ دې تصور کړم ځکه مخ ي داسې تور دے
خبر نه ي کړل تېرې په انکار باندي وختونه

ما څنگه به لټون کېږے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما بنکلي تېر کړل په خپل يار باندي وختونه

دستا دخوې چې فيصله ماته شوه
نوده دنږه يې حوصله ماته شوه

شونډې دې هسې رپېدلې نه وې
په زېږه دې بله څه راتله ماته شوه
نورې ساتي څه جرم نه دے کېږي
تشله لاسه يې پياله ماته شوه
که به عوض کښې يې هرڅه غواړې ته
دا يې په برخه رسېده ماته شوه
لاسي يې واکه چې جامونو ته
ماښام خونږه دے چې روژه ماته شوه

خاطر پرېږده دورو غوتوې
نوره زما اوستا ناغې ماته شوه

ما په مثال لکه پتنگ وکښه
ته دې دشمې غوندې رنگ وکښه

که يې کوثر شولونصیب د دیدن
بيا يې شهيد دعشق په ننگ وکښه

زموکه بستروي لپونو ته مدام
زېږه ته يې هم پالنگ وکښه

لکه چې شومره ستاغمو نه دی ډېر
پراته يې ټول په زېږک زنگ وکښه

خاطر کچکول دکدا واخستلو
اشنا دیدن په حان قلنگ وکښه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ خو وایہ زہ بہ خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ
 خہ بہ کرم او خہ بہ نہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

تاخو وی آبادی پر پدہ ، ماخو پر پشورہ دلہ خہ دی
 پہ صجر اچی کر خہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

چی اشنا کرمی سترگی پور تہ بانہ ستا پہ لور ددوی
 زہ یی کوم طرف کا پہ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

زہ خاطر دد تہ جہیزیم چی پہ خہ بانڈی راوین شوی
 چی پہ خہ دی اوس وھ کرم
 زہ کیہ لہونیہ

لہ منزلہ اور دیوان کیتی (ورتہ) دے

نور زہر پہ خوب و کیتی دافسون مہ راکوہ
 دا بس دے اشنا نور دانہ پہ چا ورون مہ راکوہ

تہ تل کہہ ستمونہ خوب پہ خپلہ اے اشنا
 سزاد رقیبانو پہ لمسون مہ راکوہ

چی خو وکری وعدی نوھومرہ لاشی پی وعدی
 دا دی وی در پاتی خو زبون مہ راکوہ

کہ زہ چری پہ خود وے نوپہ تاشہ کرم
 پہ ستر کومالہ دار بیا دجنون مہ راکوہ

ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ مغ شوم
 دگور مبارکی خوبہ ژوندون مہ راکوہ

لہ دیوان اور منزلہ اور کیتی مصرعہ داسی دہ : ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ شوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لورے دریاب د مینې نۈ شی پۈ واپۈ زپۈ
شومہ یارہ بیا دستاغونڈې پۈ نۈ زپۈ

چی پۈ خلۈ کوی یوہ او پۈ زپۈ بلہ
دھفۈ سرہ بہ مینہ کپې پۈ خۈ زپۈ

سوی دنگ تہ ی لب و کورہ دلبرہ
ما نیولے ستا دحسن پۈ لمبہ زپۈ

بپکا ستا پۈ انتظار کبې شمع رویہ
دھر ستوری سرہ پورتہ ی خاتۈ زپۈ

بیا یی خوب واپہ تپو پونہ او ہبیت شی
دھجران چنی چی وشی پۈ وڈۈ زپۈ

یوغم نۈ دے چی یی وکپې اے خاطر
دہر غمونہ دی کوہ یی پۈ ساپۈ زپۈ

خیکر ی شوکباب پۈ لچواود و لکپدۈ
پۈ ما دے یک تنہا کۈ پۈ ہر لور و لکپدۈ

چی لری در نزدی شوم د وصال پۈ تمنا
دستا دگنکر وکانو پۈ ما شور و لکپدۈ
خیکر ی تش گول دے راشہ وکپۈ تاشہ
د سو فریادونو تنک تپکور و لکپدۈ
زپگیہ امید لند کپہ پس لۈ دې نورلۈ وصالہ
پہلتون دې خوانی مرگ شی اوس یی زور و لکپدۈ
سپین مغ دې رابنکارہ کپہ دفقاہہ لکہ نصر
ور بل دې پری د و دپھو غونڈی خور و لکپدۈ

خاطرہ خدای خیر کۈ بیا دیدن وکپې دیارۈ
چی بیا دغما زانو داسی زور و لکپدۈ

اشنا وې دا لڑکی دی د خاطر داسرہلو
رقیب وې ما زیکر شوبہ تن اور و لکپدۈ

عڪس دستا زما دسترگولہ زنيار نه وئي
د زبه له کوره ي بهستون په يوکذار نه وئي

داسې بله شپه به په نصيب سره راځي
په عمر کښې راځي خود رقيب سره راځي

داستا کوڅي له زه د روغ خان په خيال نه ده
پي تاو راتاو نشي دستنې سوم نه تار نه وئي

خوشحال وې په غم کښې بهداره شامدم
را دروي خوشحالي دې د حبيب سره راځي

اے شمع روپه راشه نور دغه ضدونه پر پرده
پي په مين دې هره شپه د انتظار نه وئي

څو پي په تندي يې دازل ليکلي نه وې
دومره زحمتونه د غريب سره راځي

دستا د عشق په سمندر کښې يې ژوند وچوږد
پي په رښتيا خوشمندر وي دانکار نه وئي

خنديبې او گديبې سره کلونه د سبا
نغمې پي د بهار د عندليب سره راځي

شېبې د اوبسکو د خاطر پسي ايله زياتي شوي
بنکاري دستا د حوائف او بد شو بهار نه وئي

نور خلق که د غيبي په دارو د طبيبانو
خاطر ته مريضونه د طيب سره راځي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

له منظر نه اورديان خاطر کښې لفظ - هم - نشته، چې مصرعه يې وزنه او بې معنی کوي
له - غرو پي - ترکیب مصرع يې معنی کوي

زپکيه تا وي پي در دونه خه دي
 دا په کوکل کني دي تر کونه خه دي
 زپه په بنوي وله شوک يې وينی
 وهه وهه داستر ککونه خه دي
 بس خوکه مخ دے نو کلفنامه دے ستا
 دا د خورشيد قمر مغونه خه دي
 نه ده اسانه اشيا نه دي د زپه
 لا دستم دي تندرونه خه دي
 داستا منزل دي دومره نور لري شي
 گوډو پړندو ته تيندکونه خه دي
 که يې ذري کا نور نولا به بنه شي
 ستا په فضالا وسعتونه خه دي
 پي سرور وي يسو ساعت يې گوره
 پي وي پخلا نو بيا کلونه خه دي
 پي سرور يې پتهدے خو نه شي
 ماته په غلا غلا ديدنونه خه دي
 دا په خاطر کلفنامه ستا دشونډو
 وي په خاطر دي پرمرونه خه دي

چي کته درته له زپه هجره نه شم
 داستا سترکي ي کونجی د زپه نه وخی
 خداي دي هغه وخت رانه ولي منمه
 پي ي ستا د ديدن شپې د زپه نه وخی
 که دسترکونه ي وخی داستا سترکي
 وي وپل که ي جرکي د زپه نه وخی
 موده پس سره يو خاي شريه محفل کي
 ستا بانه ي نن نيزي د زپه نه وخی
 جمع زپه لره اشنا پي زه داستا يم
 چرته زلني ي خوردي د زپه نه وخی
 د مخ لري کهه پلو زه دي لوکے يم
 چي ي ستا د مخ لمبي د زپه نه وخی
 تر هغي به دي رقيب زپه که وچوي
 چي خاطر د معشوقی د زپه نه وخی

کله دستا د خندېدو شپې دی
 زما د اوښکو د شپو شپې دی

په دالند تنگ وخت کې چې حال وپوښته
 دای د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د خوانې راغله
 دا ټولې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخېژې کله
 اوسې د ژوند د محفل شپې دی

دا زه خاطر درنه تېرس کومه
 د بېلتانه دې نورې خوشې دی

خاطر د وینو غرغړې وکړې
 دای د ژوند د ختمېدو شپې دی

پې پېمان نه شي په بیا کېځه دی
 پرېږده را وگوره په دا کېځه دی

زما په اوښکو کې خندا ده دستا
 یاره دستا په دې خندا کېځه دی

شمې د فن شپې نه سبا جوړه
 سبا به مړه وې په سبا کېځه دی

زه دې یې سترې په توپونو کړو
 کله داستا په دې کېځه دی

خاطره ته چې ماته نه شي کته
 لږه دې پوه کړه چې په ما کېځه دی

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زماچي دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي
نوري نه ويخه سترگي كه هر چرته سترگي دي

له هره دره ووتلي سترگي ه اشنا
كه وږي دي كه تږي خودي ددته سترگي دي
ته تل راته موسپزه په دي عمر مه شه جوړ
زماخوهم كلفنامه دي پرهر ته سترگي دي
د مينې سمندره سترگي غرتي ه كږ ه تا
وتلي ه له تا كله بهر ته سترگي دي
په اوښكو ه كږه ستره وږه ونه ه دعشق
كه گل يي دمنځ رڼي خورشمر ته سترگي دي
را وه چي خپري بنه وه په وخت سترگه دسبا
زماخوهم ختلي دي سخن ته سترگي دي

خاطره كه خو غواږي زږه له تا ديار ديدن
نه نه شم وركيله زما نمرته سترگي دي

دستا په غم كښي خوشحالي پتې دي
په دي زندان كښي انادي پتې دي

زږه كه ته ه زه لېونه خونديم
دمخ سره زلفي رسي پتې دي
په خورو زلفو كښي راگوري په چل
په دي خنكل كښي دي هوسي پتې دي
په كومو سترگو به بيا بيا درخمه
په اشارو كښي دي تكي پتې دي
خاندې چي جوړي شول دزږه زخونه
ايله په وينوي خوكي پتې دي
خه شو په خله چي دي رخصت راكړو
ستا په نظر كښي تلي پتې دي
په سرو سرو كورم تورو سترگو ته دي
چي په كښي خه بلا مستي پتې دي
ستاله سينكاره ه خواني شه لوگه
ډېري په خاورو كښي خواني پتې دي

دستا په خيال زما خاطر شوايري
خو د اميد په كښي سپرغي پتې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زپه ځي که هرڅو رانه هرڅه غواړي
مخ نه دے خبر ځي هرڅه زپه غواړي

اے ماشومه زپه ته رانه بنه وائې
هغه رانه غواړې ځي مانه غواړي
تل به ځي پروا وي گپنگونو نه
څوک ځي خپل منزل ته رسېده غواړي
زپه او د نظر ځني دې خلاص کړمه
نور دې لا بنايست راځني څه غواړي
هرسپه دستا دديدن وپ نه دے
داخو هم زپه غواړي هم لجه غواړي
خبر نے که زهير شوم خان ته گران شومه
بد هم په گپي وي ځي څوک ځي بنه غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرودنو نه
خُله ورته خاطر په تشه خُله غواړي

نن خوماته هسي بله دنيا بنکاري
تا ځي نه وينم نرځله دنيا بنکاري

تنک کواکل يوه دنياشي ځي ته يادشي
ځي تا تنکه لاکواکله دنيا بنکاري

ځي له مانه هسي کله صحرا بنکاري
ځي له تانه هسي کله دنيا بنکاري

ځي په هجرو وصال نه په گپي پوهېږم
داستا ده که ځي خپله دنيا بنکاري

هېڅ خاطر دې خزان ونه کېو خاطر
څنگه خبره او ځي کله دنيا بنکاري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې نن به ې زپه وچوړي خودرونه دې تېرېږي
پرېږده خه کمې تپوسونه خو وختينه دې تېرېږي

جوړې تا ادا ده کېږي د راتلو زما په لوري
نن ې سترگوته دوېاندې مثالونه دې تېرېږي

جانانه زه ې زغملې شم که وي دستا د لاسه
هر شوه که ستونډه طرفانونه دې تېرېږي

ستا د حسن په بهار کېږي ياره نورې رنگينې شته
د دهر په خاطر باندې غمونه دې تېرېږي

له منزلونه اورديزان کېږي دالغظ نشته ې مصرعې ې ې معنی کېږي ده

زما زپه او دستا سترگې سره پېږي
نور به بدکا ې په دې منع کېږي خاښېږي

که خبر نه را کوې خبر دے ښېږي مه کړه
مښ زپه ې ستاله مينې نه صبريږي

که دې غم په ما انبار وي پروا نشته
دکلونو لاندې خانکه نه ماتېږي

ې ې ورتې اشنا وايي خغه شوې؟
زپه ې ښه شي په گورکل کېږي نه خاښېږي

زه خاطر داسې هېت ستا د راتلو کم
که پانې ې په ونه کېږي رپېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د وخت د گذارونو ې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپر ليه ستا کلو نه جوړېږي

يو ځلې ې وران کړه ستا تصوير لاله اشنا
عم هغې زما هغه فکرونه نه جوړېږي
رافي شه د يار غمه د دُنيا د غم سر
يو کور ې د زه په کبې برونه نه جوړېږي
ا زه ته راته واي ې يار راشي څه به کړو
لڅو بيه ځنې وپاندي تعبيرونه نه جوړېږي
زه خو ې اشنا لاد پخوانه لهر نه وم
د عمر لهر لوتنه زنجير ونه نه جوړېږي
زه تاته په قدم کبې او ته ماته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کبې پېغورونه نه جوړېږي

خاطره يو ويخ نه ده نن زه جوړ او سبا وران
ې د هر کوي غمونه هغه زه ونه نه جوړېږي

څه ې پرې په ما زما د يار سره جوړېږي
خبر د زما زه د انتظار سره جوړېږي

کله په يورنگ شي بيا سل ځل په بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وگوره واره څنگه په سترگو کبې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کيری نن د بنکليو په صفت
هغه وخت راغلي د ې داسره جوړېږي

وی به ی گواه سبا دا سپین سپین دیوالونہ
دغہ تور لوگی چي د دیسو نہ پاتې کیږی

یاد ی د دنیا له یاده مخکې مخکې ددی
څنگه به دستا دیادېدو نہ پاتې کیږی

باده د پلټون چي ی پډلوری بیا رانه شي
سترگې ی دیار د تماشو نه پاتې کیږی

زپه له ی دارو دی او کجل ی د بصر دی
خاورې ی خاطرې چي د پښو نه پاتې کیږی

بیا راغله شپه او ځلند ستوری یار راغی
بیا به ی خاطر ن د خوږو نه پاتې کیږی

له دگران کېنې مسرع داسې ده : خاورې دې چا نه چي د پښو نه پاتې کیږی

په دغه شعر کې د پښو نه پاتې کیږی

نور به ایله څه د لېونز نه پاتې کیږی
گوره یی یو کر دې یی د پښو نه پاتې کیږی

زپه یی چي اشناد ستا د تلر نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېچې ی د زپه د لمن ورژېدې لاپې
غم دې پډ کېږی دېرشو د نیو نه پاتې کیږی

نه بلېده هې اور دمخ دې دا ی زپه وه
گوره چي به سکور د سرو لېون نه پاتې کیږی

تاچې په کېو وېو د عشق بوتلم زپه کیه
څنگه سې لارې د پندو نه پاتې کیږی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

په ارمان د نادانی شی څي موبنیاړشی
خوشحالی او خوب یې ورکشی غم یې کارشی

تخت و تاج او بادشاهی یې په کار نه وی
په ارمان د روح صورت شی څي بیمارشی

په توبه باندي ډیر به بنکاری څي زبښی
بنکاری بنه څي په حواری کبني توبه کارشی

لېونی په کاپوکی ورته خاندي
دهو بنسپارو ځنکدن په یوگذار شی

خپله غمه د یار غم یې لږ مېلمه ده
تابه وکړمه وار وکړه که ډي وار شی

ته ډي خپلي سترگي وکوره څي غه کا
د خاطر زېرکي به څرنگه قرارشی

سترگي ډي کره برندي څي وختونه وارخطاشی
زلغی کره پرېشانه څي کړدونه وارخطاشی
خو به کرې وعدې راته دفت او د سبا
ډېرې شپې وعدې کره څي خوبونه وارخطاشی
زه درته له ډاره په محفل کبني کتې نه شم
سترگي څي راوړې نو زهونه وارخطاشی
عقله څي یې ووينمه زلغې تار په تار
بس خویو کړېوان ته ډي لاسونه وارخطاشی
دومره اے زېگيه ! ځان ته مه بنکوه بنکې
وبه چوپي له واره که دردونه وارخطاشی
غله سره د مینې په محفل کبني څي یوځای شی
زهونه وارخطاشی څي رنگونه وارخطاشی
ملې کره د زېه ډي که په ځله نه بیانېږي
داسې ادا وکړه څي دا دونه وارخطاشی
حکه زه خاطر ډي دومره وصف کړم اشنا
پرېږده څي د خلکو درته زهونه وارخطاشی

چي بي روڊ دے دلچرپه پجانوشي
سودني کله بيا دل ب په بهانوشي

خوچي خداي را کهي نه وي نوبه ٿاهم
دخپير فصلونه تل په بارانوشي
که دستا په نوم بدن نام يم پروانسته
لهوني غبوننه تل په لهونوشي
زه دستا لهونوستر گوننه دار نه کرم
که خويونه دي دستر کول لهونوشي
هغه شپه چي دي دستا زلفي په لاس وي
دغه شپه د سپيلي روپاند بنوشي

چي دنپه کور ته دي راشي پروامه کړي
له خاطر خاطر تل د مېلمنو شي

له کله دادوا به شعر ونه منزل نه کتبي نشته

که ديوان خاطر کتبي دامصرعه داسي ده : چي دنپه کور له راغله ودي سبزي

ردې دنيا نه چي گلان ورک شي
غڻ د بلبل به په بوستان ورک شي

دا ته چي ژاږي ستا ټا هېڅ نه ده
که درياب کتبي چي باران ورک شي

هو مره ي سود په لهونتوب نه کيري
چي په منگل کتبي ي گريوان ورک شي

خو به له تومنه ستا ورک شوي پلونه
چي د خاطر په کتبي چشمان ورک شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

وہا ندي بہ ٻي دا وي چي کا تہ بہ شي
اوس چي پتہ ژوند پورہ شوم وایم خہ بہ شي

وایم ستا بہوتہ د زخی زڙ نہ
بس دے کتہ وی داسي نو ساہہ بہ شي

نہ و مہ لہ داسي جد اي خبر
ما وي پتہ ساعت کيہي تلہ راتلہ بہ شي

وي کيہو تپوس چي راخہ خہ غواڀي
ما وي چي کتہ راشي نو خرابہ بہ شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نہ بي پر پردی دواہہ سرہ مرؤ بہ شي

هر وخت چي ژپا کيہي خندا نشته دے
زہہ خود خاطر اوبہ اوبہ بہ شي

ستا چي خودي زلفي کونغي راتاوشی
زما د زہہ خني رسي راتاوشی

پتہ مہ پتہ لوپتہ کيہي تاوشی
لکھ و پرانہ بر بوکھ راتاوشی

نہ بہ ٻي بيا کيہي لہونے دغرونو
نہ بہ دا ستا سترگي هوسي راتاوشی

پتہ زہ بودي خوبہ وانہ وپم لہ تا
نہ بہ خاطر ستا لہ کوانہ راتاوشی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

راشد پڻه کوشو کڻي د جرگو خبري نه شي
چرتي پي پڻه مونڙ کڻي د پردو خبري نه شي

د پرو شپوله راشه پي له يو بل نه خبر شو
ياره پڻه يو شپه د ټولو شپو خبري نه شي

وايمه له ځان سره پي دا به ورتد وايمه
را پي شي آشنا پڻه حوصلو خبري نه شي

زه او ته پي ووينوله ورايه سره پوي شو
چا وي پي پڻه سترگو کڻي د زېږو خبري نه شي

ياره ستا د هجر او بدو شپو شو کيو کپه يم
کورډه پي ي اوس پڻه اسولو خبري نه شي

خداي خبر خاطر زه بيا چرتي ته بيا چرتي
پر پرده اوس پڻه تلو کڻي د راتلو خبري نه شي

خزان لار شي بهار راشي ځلان خوشحاله شي
بلبل يي د چمن وي بورا ځان خوشحاله شي

نن خومه را کوره مخ دې بل خوا واړود
پر پرده پي نا پوره د قبان خوشحاله شي

شمع پي بليزي د محفل د پاره ځاندي
زه کڻي داسي وايي پي عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کافي، ستورنه کله غمونه وي
زه کڻي د خاطر وچو خو پي خان خوشحاله شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زہدہ پتہ دہی نہ دے چي ناولے مخ دے
چي کوم چي خوبن شي هغه بنکله مخ دے

مخونہ دہر دی خودا مخ چي خوبن دے
والله يہ تہولوکنبي وتلے مخ دے

پرپر دہ چي اوبنکي چي بھيری پتہ مخ
دا بي گناہ جانان رتہلے مخ دے

خہ وشوتاکہ دیدن بندکرو پتہ ما
خاطر پتہ زہدہ کني ستاساتلے مخ دے

داستا پتہ سترکوکنبي بدخہ پاتي شي
رقيبہ يارکہ چي پتہ خلہ پاتي شي

ستہے مزدور سحر وختي پاخبري
پتہ شوکيرو مين وودہ پاتي شي

يوخلي نبع پتہ دہي لار تہرشہ آشنا
چي دہي کاہہ واپہ کاتہ پاتي شي

افسوس چي ستا پتہ خيال کني خہ بکارہ
دغہ ارمان بہ چي پتہ زہدہ پاتي شي

وستايہ دہر د يار تراخہ خاطرہ
چي پتہ کتاب کني دہي خوابہ پاتي شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

خوک چي ستا دگراڻي مينڀي طلبگار دے
هغه ڪله لڻ غمونن نه وڙگار دے

ستا سڀنگار زما په سترگو کڻي غريڙي
چي په کوم لوري زه گورمه بهار دے
د منصور خورحسي نوم دے په دنيا کڻي
ڪه يقين دې شي نوره عاشق په دار دے
خندوي ، تغيروي چي ڀي ستا مينه
بس هم دغه ڀي خزان اوهم بهار دے
دا رقيب دې څه په مخکڻي مخکڻي کيڙي
بس دستارا باندي هرمنت گزار دے

که دې يار لڻ سترگو ووتو خاطره
خپل غزل مخي ته وينه دا يار دے

مياشتنيء غنچهء پښور

آگسٽ ۱۹۹۰ع

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

خوب خويو د مينڀي پڻ ترخو کڻي انتظار دے
بشکلي تماشه پڻ تماشو کڻي انتظار دے

ستا لنډو وعدو چي پڻ ما خومره اوږدې کړي
بنه دے چي د ژوند پڻ ورځو شو کڻي انتظار دے
مه کږه ضبطه مه چي راله اوښکي وچي نه کږي
ورږي دې د چا پڻ دې شپو کڻي انتظار دے
تا چي د وفا پلو پڻ ما باندي ونه نيره
ما ته څه د هجر پڻ غرم کڻي انتظار دے
لاږي د اُميد د زپگي شني پانڀي وچي شري
بيا ورته سپرليد پڻ راتلو کڻي انتظار دے
ما وې چي ڪڻه نن نه وي سباله به دې خوبه شي
دېر ڀي ورته کږه پڻ اسرو کڻي انتظار دے
کله به شي ستا دحسن شمع راتد بله
گران راتد د زلفر پڻ تيارو کڻي انتظار دے

بنه ده چي خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
بشکليه ستا ديدن پڻ سرولښو کڻي انتظار دے

ما وې خان راته اشنا دستا په څېر دے
دې وې وروستو به ته پوه شي څه وايي څېر دے

دې وې زېږه که څيرې ستا زما په زلفو
ما وې ستا هر يو کلب ورتنه کاوشېر دے

دې وې زه يم هوسې په مېرو روڼه
ما وې زېږه زما دل وې و غرو نو شېر دے

دې وې بيا ته مخ بنکاره که په پښتون يې
ما وې هر پښتون پخوا له سره تېر دے

ما وې زه خاطر دې هر وخت يم په طمع
دې وې راشه دلته کېنه غم يې ډېر دے

خدا يه غومره بي وفا زما دلبر دے
بي له غمه يې زه مرم په ده اختر دے

دهجران د لاسه شب و روز ژېږېم
ځکه داسې يې په اوبنکو کړېوان تر دے

يا خو زه ورتنه نظر کولې نه شم
يا خو دے ډېر په لمر اېږي زورور دے

اوس يې سود په بل بشر د زېږې نه شي
بي ليدلې يې ديار بنکله بشر دے

تور بانې د يار د غشو په مثال دې
بي ويشتلې يې زما د زېږې سر دے

درېغه زه خاطر خو پوه په پيل تصور کړ
بي په څه باندي زما نه مرور دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شاید چي حُسن داشنا ڀي دلبر نه ڊک دے
 د زپه جھان ڀي دلگوو داسو پلونه ڊک دے
 خوبنه ڀي ستا په بهنو غشوره وښتنه د زپه
 گنځي وطن خو هسې ياره د ازغونه ڊک دے
 دستان صيب شه خوشحالي د ڀي غمي خوبونه
 ز ما د خوار غريب نصيب دشو گيرونه ڊک دے
 نمر مځي مخ ته ڀي له ورايه ناخبر کتلي
 نن راته حُکله داجهان د پلوشونه ڊک دے
 راشه کلونه گواهان دي په صحرا کښي ز ما
 چي ټول چمز ز ما د اوبنکو دشپونه ڊک دے
 داحسرتونه داغمو نه تنگ گوگل ز ډک ځي
 له ډي خو گور بنه دے هرڅو که د تيارونه ڊک دے
 زپه ڀي يوه دلپونټوپ په کښي سوداگره
 بازار د حُسن خوله ډېرو تماشونه ڊک دے
 همدمه مه را يادوه دا تېرې هېرې قصې
 ز ما زپه ځي خو وختنه لا دکيلونه ڊک دے
 ز ما خاطر ڀي له شكونو له فکرونو ڊک کړو
 د مځ کتاب ډي راله راوږه د قيصونه ڊک دے

تک تور سوے دستا سوے ودريل دے
 ڀي ډي اور د بنکلي مځ تر ڀي لاندې بل دے
 چي خو حُم په مخکښي لا منزل زياتيري
 اشناستا د ډي منزل څنگه منزل دے
 ڀي ڀي شک په کومه لار دے سوداځي شوم
 نور ڀي هېڅ موندل نه دے خوشاپل دے
 چي اشنادي په کښي اوسي اے خاطر
 خپېر وگڼه حرم که خوشاپل دے

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

شومره ڊهري پڻه زهنگي باندې ڇي غم دے
د آشنا سود به پري نه شي وائي کم دے

زه ڇي هسي پریشان او سرگردان يم
هر يو غم بي لکه زلني پيچ و خم دے
دهجران دل سه شب و روز څږه پيچم
راشه يو واري پڻه سترگو ي تور تم دے
هغه خاوره ي دارو ده که چا راو په
پڻه کوم خاي باندې بي ايبي ڇي قدم دے
تول عالم بي ډهر صفت د سخاوت کا
کيله څه کم ڇي داخل نصيب ي کم دے
زه خو حکه هسي شومه پڻه خندل يې
خلقه ما او پڻه جانان کښي کوم يو کرم دے
ڇي دلبري پڻه څږا پوري نن خاندي
نو وچ شوے ي دسترگو کله نم دے

حکيمانولره مه درومه خاطره
د يار شونډې دې پهر لره مزه دے

ستا پڻه انتظار کښي ماته کاله څه دے
دومره لا مانده نه يم ستا خيال څه دے

سوزي هم هغه ڇي پري بليري اور
خانده لے آشنا تاته دغال څه دے

تاکه پڻه شاله کښي پته وليدم
بيا به داسي وائي ڇي مثال څه دے

زه دې هر يو غم د زهنگي داغ گڼم
ماته لا دستا پڻه جبين خال څه دے

ما خو درته وېل ډېره ي مه گوره
وگوره خاطره اوس دې حال څه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي لب نظري دبصر پاتي دے
 جو پي منزل ته ڊهر سفر پاتي دے

شپه ڪه اوبده دخورو زلفرده خو
 وار دي دسپين مخ دسحر پاتي دے
 نار دي دميني دلبر خنج زره
 لاي په مينه ڪنبي خيگر پاتي دے
 تپوس دشپي وڪره ڪه وڪره يقين
 ستا انتظار رانه سحر پاتي دے
 وانتظار ڊيري چي تنه نه شج
 اوس خوشپه تيره شوه سحر پاتي دے
 ماخورد ستا په سر وطن گهلو
 خبر شه اوس رانه خيبر پاتي دے
 نه او انڪار له تا په ڪومو سترگو
 لاي دتن د پاسه سر پاتي دے

زه د رپبار په خله رخصت څنگه شم
 ديار خاطره چي خبر پاتي دے

چي زره ي ستا په تور دے په بل تور ي پيرزونه د
 نظري ستا په لور ڪم په بل لور ي پيرزونه دے
 اے هجره پي ي ورا نه نه ڪه ي دا دنه ڪي خونه
 ارمان په ڪنبي د يار ڪمه په ڪور ي پيرزونه دے
 دا نه چي هر بنا بست باندي شهاد دے زما زره
 د ستا په مخ دي سوزي خو په اودي پيرزونه دے
 په غبر ستا د معفل خني يي نه شي څه ڪردان
 در دروي به خاطر خو په پيخور ي پيرزونه دے

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

دخان سپنکارولو کښې مسکي وې ما ليدې
زما د زېږه په سولو کښې مسکي وې ماليدې

پرون يې څه پرواه ستا په گذار نه وه صنم
زما په زېږه ویشتلو کښې مسکي وې ماليدې

شاپد چې وه درياده حيرانتيا يې هغه وخت
اين ته په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

خفه يمه په ډاکنه بڼه يې ستا له سږي کښې
دقيب ته په وپلور کښې مسکي وې ماليدې

لبان دې لکه پانې انکې دې سره کولونه
سحرچې ته په کلو کښې مسکي وې ماليدې

خبرې په غصه کښې کيږي هم د چا خاطره
اشناچې په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

سپنکارو دې چل چې د خندا زده کړې
سپنکارو زما چل د ژبا زده کړې

په لنډو پلرونو به يې څنگه ځمه
ما خو تل تک چې د صحرا زده کړې

نن دې ونه وې په وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړې

خاطره طمع د وفامه کړه
اشناخو يو چل د جفا زده کړې

ز ما د اُمید و نو و درج شپې و غزېدې
هر شو ستاد منزل کهُ مرعلي و غزېدې

اوس چېرته تر پنه لاپشم لېونې چې کپه یار
هر چای کنبې یې د زلفو زولنې و غزېدې

نمر مغینه اوس دې سې لارې مانه کړې کړکې
نظر کهُ ستاد مخ پرې پلوشې و غزېدې

چا هسې داسې وې چې خاطر کړو یار خُلا
پهُ دې د رقیبانو جنازې و غزېدې

اشنا ی فن لیده تهرې و عدې را یادېدې
دا وصل کهُ هجران وهُ پې گیلې را یادېدې

بس وهُ ی ستا ارمان پهُ زپه کبې نور خُله ودا
دانهُ چې ماته نورې مرعلي را یادېدې

منم چې فراقجن به نور سبا را یادېدې
لهُ ما چې اشنا لاپهُ ماته شپې را یادېدې

کهُ هر شوی ؛ نو یاد لره چې هر دې نشم بنهُ
پخو یې لا پهُ زپه کنبې اوسېدې را یادېدې

وم دومره لېونې ستاد پر پشانو زلفو زهُ
چې چرته خو به خاورې بادېدې را یادېدې

ز ما د زپگی یاد شو د مخکې نظر سره
پهُ هېغ نهُ هرېدې هم داسې را یادېدې

دانهُ چې اُهو چشمه اوس یې غتې ستایم زهُ
د ستاخمارې سترگې لا وې را یادېدې

بېکا چې شمع روید هر خُله هر وهُ د خاطر
د ستاد محفل بېکلی تماشې را یادېدې

کهُ هجر شوی نو یاد لره چې هر دې نشم بنهُ
نور لره د زلفان خاطر کبې پهُ د زلفو زولنې و غزېدې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

پوه شومه په دې چې په کنځل کېږي څنگه بنکارې
وخانده يوځل چې په خندل کېږي څنگه بنکارې

ستا د تصور په يوجونگره کېږي اوسېږمه
ته خو راته وايه په محل کېږي څنگه بنکارې

شومره به په باغ کېږي نه په غټو وي خپل ځان ته
گلله د آشنا په سره منگل کېږي څنگه بنکارې

سترگې يې په ما کېږي دې چې کورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په مخل کېږي څنگه بنکارې

تابه په ائين کېږي ځان ليدل په يورنگ وي
راشه د خاطر په مرغل کېږي څنگه بنکارې

چې بنکې وي ، وځندېدې شونډې
خود به دسترگو خو بنډې شونډې

دا ته چې لارې شونډې هېڅ ونه وي
بس که په تابه يادېدې شونډې

سترگوله زه که قسمونه ورکېم
زېږگيه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کېږي رېږدې شونډې

ڪه ڏي دا زلفي پڻ لاس راغلي اشنا بيا به ڇڻي
 ڪه نه عادت له ڏي بلا سره شوم بيا به ڇڻي

در ته ڪي ته نه شوم حيران يم داشنا سينگار
 تا ڇي ڇي داسي پڻ اشنا وڪڙل پڻ ما به ڇڻي

ڇو به بنهري او دا رهنه تل ته ماته ڪوي
 ڇي ڇي پڙو نه وي دعا هغه اشنا به ڇڻي

ڇي ڇڻي ڪڙل هني ٿول وڪڙل پڻ تا خاطر
 وايه ڇي تاله پڻ لاس راشي پڻ اشنا به ڇڻي

اے گلہ! چي ستا ڏي دخن دانہ ستر ڳي لاپي
 نو خود ڏي لري، بري ڏي نه ستر ڳي لاپي

نڙ ڪيه! پس له ڏي به بي دستا به ستر ڳي لاپي
 نظري وه اشنا، چي لاپ، زمانه ستر ڳي لاپي
 هم داد ڏي بدر ڪه شوه مه ڪه پار له راهزنانو
 اے گلہ! دوستو وپاندي ڏي له تانه ستر ڳي لاپي
 ما وي ڇي ڪه وڙ ڪوري نو اوس بيا مخ پتوي
 نو ڪوڙي ڏي ڪرپوان ته له حيا نه ستر ڳي لاپي
 يو بل ته په ڪانه شراو په نهونو زلزل ڏي وي
 محفل ته ڇي ته راغلي دهر چانه ستر ڳي لاپي
 لب راشه شمع رويه! لڙي وڪوره ڇي ڇڻي شوم
 دستا به تماشا ڪبي ڏي له ڇانه ستر ڳي لاپي

نو ڇڻي شوڪه مڙي دا خاطر ستر ڳي په تانه شري
 ڇي ڏي داسي وي ڏي له دنيا نه ستر ڳي لاپي

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

لکه مجنون غوندي ڪرڻم پڻ بيا بان در پسي
 وایم پڻ خُله ليلي ليلي خيري ڪر بان در پسي

نہ شوم خبر زه د وصال لہ خوشحالي نہ چري
 لکه وحشي ڪر مه غمونو دهجران در پسي

نہ دي آشنا يم نہ چي بيا راتہ آشنا وواني
 پروا ي نشته دے پڻ تانہ ڪرڻم خفگان در پسي

چي تہ بيا نہ وائي پڻ ما چي تہ شيدا نہ ي تہ
 ڪہ ڪمرو ي گذار نہ ڪر و خيل خان در پسي

پڻ حال خبر شه چي نزدي رانہ شي خوالہ ز ما
 چري پڻ لاس ڪرڻي خاطرہ دقيبان در پسي

د پرہ خوشحالي بنه نہ دو بيا رانہ هير پري
 ڪله ڪله غم را ڪوہ تل چي ي بيا پري

زه دي يم لکے پتهدے نہ شي رانہ شمي
 خدا پرو د رها نہ پڻ تيارو ڪبي بنه بنڪا پري

ماتہ د آشنا د و عدي مريو ڪاي اشاده
 اے وڊيه نظره تہ پڻ هيغ هم نہ مري پري

ستا به د خاطر نہ وي پڻ زه ڪبي خه تپوشي
 دومره بي پروا يي چي پڻ مع ڪبي ي تپ پري

لہ منزل زندہ اور ديوان خاطرہ دوار و کتابري ڪبي . تاہ ليکله شروع دے چي خيال مبهم ڪري

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي دسترگو دي بنڪار زني زما سترگي
 چي بي نه شي كهه پو بنسني زما سترگي

زبه كچكول كهه مه داو بنكو په زنجير كبي
 چي درگورم شي نمزني زما سترگي

مرگ ژوندون ده لب راگوره دن په سره
 در نه غواړي جوړه بخسني زما سترگي

دهرچا دي ديدنونه مبارک شي
 ويي ستا د پيرزويني زما سترگي

په ژبا باندي خونه شي چي زه ژاړم
 ډکي ستا د در لسني زما سترگي

ستا دسترگو کړي خاطر چي نه درگوري
 هسي نه چي دي ډارني زما سترگي

راشه اے ماہ تابان پہ توره شپه کبي
 يم تر زلفو پریشان پہ توده شپه کبي

له تکر و بي پروا يم ستا په عشق کبي
 لکه بحريم روان پہ توده شپه کبي

په خندا ي ستا قسم وي شمع روپه
 خو به کهمه دا کريان په توره شپه کبي

زه خاطر دستا د زلفو نه ډار نه کهم
 ماليدلي دي ماران په توده شپه کبي

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خود دهرې يوې کوچې شوي زما سترگې
چې دستا سترگو ته غلې شوي زما سترگې

دستا چې نه وينم دا تو دې سترگې
په کارې نه دی دا با پورې سترگې

نه به يې د بل سترگو ته پورته نه کړم
دستا په پل يې دی نسکورې سترگې

ساقی دستا پمانه خه کومه
چې داشناي دی مېخوري سترگې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کې خوي کورې سترگې

ستا منزل ته به د زېه په سترگو رسم
په تلو تلر کېې مرحلې شوي زما سترگې
خه زو خونه پرې دگرم او بنکو اوږې
په ژبا دغم پڅې شوي زما سترگې
چې سبا بېکا يې ستا په در کېې نيم
خود دهرې يوې ناي شوي زما سترگې
بيا يې هغه خپلې سترگې خپلې نه کړې
چې له خانه نه په دې شوي زما سترگې
اوس په دم کېې د يار زر خل ديدن غواړې
د اول نه ډېرې بنې شوي زما سترگې

زه خاطر به په ترخو زېه اوس عادت کړم
چې په تا باندي خوږې شوي زما سترگې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي اشاري ڪري ايسار ٻيڙم وٺي
چي پنهان ٻي تيار ٻيڙم وٺي

پنه يو ساعت ڪٽي ٻي بيا ٿيڙي
چي اوس ٿيڙي ٻيڙم قرار ٻيڙم وٺي

در بغه چي مڙي دستم نه وٺي
چي نه مڙي ٻيڙم ازار ٻيڙم وٺي

نور به دي غم وڪري ٻانهه به خاطر
ٿول دي پر هر ڪر مهه وٺي ٻيڙم وٺي

غم و شوچي سترگي ٻي ٻه تا باندي خوبدي شولي
چاته پورته نه شوي چي دستا ٻه لور ڪڍي شولي

گوريه دا گريوان ٻي چي وحشت غمگه تان تار ڪله
نه شليڙي دستا د زلفر غمگه حلق شولي

ما خوبه وٺيل چي دستا خله ڊيره آسانه ده
ڪرانه شوله حڪه دومر خلي چي راپسي شولي

اوس هم ستا دميني افسانه زما ٻه شونڊو ده
چنوري افساني ٻي نه ٺڪوتي ڪٽي ورستي شولي

سترگي دخاطر ڪه ستا ٻه سترگوتن وٺي وٺي دي
گورمه دا بدي ڪه زما ٻه حقله ٻي شولي

تابه ڪتو غل چرته خاطره دورڪ شوي زبه
نه گوري چي تاته داشنا سترگي بس غلي شولي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ بہ پتہ زپہ کبھی مالہ ختہ راکوی
 کتہ راکوی مالہ بہ زپہ راکوی

منع بہ نڈ شم ستالہ درہ خنی
 پتہ دے دے نڈ کتہ ختہ نڈ راکوی
 ختہ لوے اختر دے دخوانی تہر کپلو
 تہ بہ لاسونہ ماتہ بنہ راکوی
 داسی چل وکپہ پی ہپر ودود ہپر
 سپا بہ بنکلیہ یوہ لمبہ راکہ
 دا خوشحالی بہ ماتہ شوک راکوی
 پی تہول غمونہ رالہ تہ راکوی
 پی ہوند او گوہ دے کرم نومالہ ہتہ
 اوس خہ بہ ہرختہ پتہ کالہ راکوی

ضد لہ خاطرہ سرہ مہ کتہ تہ
 کتہ یو اوان رالہ پتہ ختہ راکوی

اوبنکی نڈ کمپری خوردا ماتہ شری
 تا پی خندا وکپہ نورانیا شری

خوخلی د اوبنکوسرہ درغلم
 دا خنگہ جرکے او ننوائی شوی

خو بہ گوری ستاسترکی زماسترکی
 لری دے وی خپر دے ہو پی زیاقی شری

تا پی د خاطرہ سرہ ختہ کپی دی
 خپر دے اشنا دا پی درتہ پانہ شری

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

هرڅوکه ې دنډه قرارولوله راځي
پوهېم ولې نه ې قتلولو له راځي

بلبل کې د ټکل وصف که بهار وې که خزل
بورل ته خو ې بس يو بنکلولو له راځي

غمونه د اشنازه اوس په هېڅ نه هېوم
اے غمه د دنیا که هېرولو له راځي

ارمانه د اشناشه د اشنا سره مېشته
ې زېه ته د خاطر ازارولو له راځي

ته ما ستا پلې يو په سله نه ې
دا ته زما په وينا ځله نه ې

که څوک خپل ځان درته زړې زړې کا
خپله کوي ته د چا خپله نه ې

دا ته خرچرته ې ې نه ې نه ې
هر وخت زما سره ته ځله نه ې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته خوم هغه ې څه بله نه ې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سنکسارې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

داسې راته گورې لکه نه چې راته کورې
نېغ ي له زېږې وځي کابو چې راته گورې

کله چې د زلفنو وړېغ لري کړې له مخه
شي دې پلوشې بنسکلي بانه چې راته گورې

هغه وخت لږ ډېر وک ته چې مخ راځي پته کړې
داسې معلومېږي لکه بڼه چې راته گورې

ته زما د زېږه نه دخپل حسن تپوس وکړه
زه به درته ووايمه خه چې راته گورې

نن خو ي خاطر وکړه چې مه راته راگوره
زه درته کتې نه شمه ته چې راته گورې

تل به پنه هر چا داسې کيږي په داسې خلقو چې اعتبار کا
 له خپله خانه چې خبر يې کا له کپنگوښه يې گذار کا
 د بنکلومينه يې وفاده
 زه به يې څه درته ستايمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 خاطر خومه وے درکلي اوس يې ژوندون اخته اوږد
 هغه چې تا ورتنه خندلي زه يې دنورې خندا توږدے
 زما د زهه خوښه ژبا ده
 حکه يې نه قرارومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

له درابه ځايه د (له) په ځاي (دا) ليکلې شري دے

اوس رانه هېڅ نه شي خطاده
 له هرڅه هرڅه ووتمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 زه درنه څنگه هېږدمه خپلو وعدونه وشوېږد
 تا چې خندل زه ژېږدمه له هغو شپونه وشوېږد
 هېږد زما ټوله دنيا ده
 شام وسحر دې يادومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 غر په غرنه وځي صفاه چې وکا ژوندنې اغربه راشي
 درته په زهه کښي به يې ساته پرېږده چې موږ بنه په جفا شي
 زما په سترگو کښي حيا ده
 زه يې په څه درواږومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

چي ۽ سترگي ديدن د آشنا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

زه به خه گرم کيريان چي يار را کړي کُل

په زخمونو ملهم به کيردي دکوکل

هسي هسي ۽ يار خندانه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

ايله زلفي يي اوس غنچو ته جوړې شري

دواړه شونډي يي خندېدو ته جوړې شري

مل به څنگه زما سودا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

دستاغ ته زما نظر ورسېدو

هغه اورد ۽ سم تل تر څيگر ورسېد

بي له سوزه خو هيڅوک ژبا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

اے خاطر کيلي دخپل ياره مه کړه

ته طمع دل ازاده مه کړه

اے شباپ خاطر دهچا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

شوي د زبه سترگي سپيني آشنا تا پسي
 راشه که يي وينې آشنا تا پسي
 لبا نوستا زه د بنا مار په شان خو په يمه
 زه دې دسترگري په بنهوباندي ويشته يمه
 هي ۽ له خلي نه توري وينې آشنا تا پسي
 راشه که يي وينې آشنا تا پسي
 په دې هجران کبي به تر خو پوري کړېدو نه
 شام اوسه رکه ماشوم غوندي ژېدېدو نه
 اوبکي ۽ هي په مخ رتيکني آشنا تا پسي
 راشه که يي وينې آشنا تا پسي
 چي ته کوي په مظلومونه راته په غور د صخه
 خاطر کوي در ته سوالونه په زبه يي زور د صخه
 وهم رباب حکه د مينې آشنا تا پسي
 راشه که يي وينې آشنا تا پسي

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

نن خورا ته مه وايه پي نا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 ووايه اشنا راته ته زما تعبير نه يي
 وي پي تل په خيال کبې ي ته هغه تصوير يي
 بيله راته بنکاري دا دُنيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 راکړه ساقى داسې هئې چې شى زما اوستا نشه
 هم پرې دچوپتيا نشه هم پرې ددنيا نشه
 جام دلېورا کړه په بيا بيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 نن خورې را جمع خه په مټيو کبې کښونه دى
 سترگو پېمانو کبې دې رنگ په رنگ ستونه دى
 کلې دخاطر شه په رښتيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا

نه ومه خبره زه، تاچې زړه بائېله دے
 تا ووې رېبار ته پس له دې به خوراخو
 خبر دے که تش تورې دې پرون زړه شېرې
 خيال ي وه سکا رته پس له دې به خوراخو
 وښايه خيگر راته اوس دزړگي سر راته
 وايه د بنوغشوبه کوم کوم خاي ويشته دے
 لاس کبې ائينه ي وه کړې پي کينه ي وه
 ماکتل رخسار ته پس له دې به خوراخو
 خنکه مړې در شمه په حال دې چې خبر شمه
 لاس کبې دې رقيب راته دک توپک نيونه دے
 يو خاي در غلے وم ډېر دې زغولے وم
 غلے وم ديدار ته پس له دې به خوراخو
 ساچې کوم ستم کړے اوس ي په تا کم کړے
 دا دخوانه ولد په مانن سبا را غلے دے
 شو خاطر غلام دستا کړې به تل سلام دستا
 پرې يې ږده در بار ته پس له دې به خوراخو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

طلب کرم صنم چم پٺه چم
 لوند ٺي گرهوان دے خاڻي ٺي نم
 مينه وفادري نسته
 پٺه چا پروا دي نسته
 وڀر له چا دي نسته
 ڪوه ستم طلب کرم صنم
 رنگ ٺي تک تور صخه
 سوے پٺه اور صنمه
 ڪومه شور صنمه
 وڪڙه ڪرم طلب کرم صنم
 مينه بهار دے دستا
 چمن گلزار دے دستا
 خاطر ماليار دے دستا
 دنگل پٺه چم طلب کرم صنم

له منزل لندهار ويران کتبي، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزل لندهار ويران کتبي، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

نوم دڀڻتوراڄي هير شو

شوڪ ڀي ياد ڀري

غم دهقوي لاسن ڀر شو

شوڪ ڀي ياد ڀري

شوڪ چي دقام اودا لمد خدمت کوي نه

الله دڀا خبر ڪري

خاطر هغه خلق ستا يه

په خپل ڪتاب ڪنڀي

تل په بار بار دغسي وايه

په نپل ڪتاب ڪنڀي

چاچي سرونه په وطن وڌڪري ديهنه

الله دڀا خبر ڪري

دسڀن نه ڪال ته ڀر غمونه

له داسي ژوند نه مرڪي بنه دس راڌا شينه

الله دڀا خبر ڪري

ستا دممانو فر يادونه

هير به ڀي نه شي

لکه د زانو قطارونه

هير به ڀي نه شي

پاس په اسمان ڪنڀي جهانو نوسونجيه

الله دڀا خبر ڪري

دڀڻتنو فقير ژونده

ڄنگه به تير شي

تير خوبه شي په لوبه تنده

ڄنگه به تير شي

په مصيبت به دڀا شوڪ سرته رسوينه

الله دڀا خبر ڪري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واورده صنم زهڙي نه شي له تانه
ويله نه شم زهڙه له حيانه

دغه ستا دميني دردونه بنه دي په ما
زهڙي دستا د پاره واڼي چي وي دي په ما
واورده صنم

په کومه لاره بنکليه چي قدمونه کېږدي
دېر د مېنوي په زهڙه باندي داغونه کېږدي
واورده صنم

زهڙه ي له خپله کوره تېستي چي راشي صنم
خاطر دېر گران دے په ما چي په خندا شي صنم
واورده صنم

شوگيري ټولي په سبا کبې تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
ستا د بڼا پسته سترگو د پاره وگوره ماته بنکليه ياره
خومره لمبي ي په زهڙگوتي باندي تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
د خداي د پاره بس د راشه که مرويدي را بخلاشه
ستا د راتلو په انتظار ي سترگي سترگي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
دا ته چي لاري د بل چاشوي زما د زهڙي چي چاشوي
زما د سترگي شوگيري دي ټولي هيري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
خاطر زه ځان ته جوهانه يم که لږ راگوري بس روانه يم
د پېغلتوب ملگري ټولي رانه کېږي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو

له قافيه درسته نه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ چي پٺه مرگ زما رضا يي
 ماته قبوله دلروبا يي
 ستا رضا ده چي داسي ٿڀ ٻيڀم
 پٺه عالمو کيبي داسي گڙ ٿڀڀم
 پٺه محبت يي نا رضايي
 ماته قبوله دلروبا يي
 عاشقي وه پيدالو اوره
 لڀ زما سوي زڀو ته وگوره
 جوڀ پٺه معنيٰ قيمت بهايي
 ماته قبوله دلروبا يي
 خاطر ته گوره داسي حيران دے
 پٺه محبت کيبي ستا بنديوان دے
 يي کيرجنه بي زباني
 ماته قبوله دلروبا يي

پٺه تش ديدن باندڀي يي رو رو مشهور ٻيڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله ويڄ به راشم
 لٺه صرچا پٽه پٽه ستا ياران به کڀرمه
 تاله چي درشمه زٺه پٺه بهانه به کڀرمه
 پٺه انتظار کيبي يي لٺه خان سره ٿڀ ٻيڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله ويڄ به راشم
 کنڀم دا وعده در سره چي تابه هر نه کڀرمه
 يوساعت ٻي لٺه تابه پٺه نور ٺه تير نه کڀرمه
 پٺه دي سودايي وٺه کڀره راوين ٻيڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله ويڄ به راشم
 نڀه دستا او زما ، ماو تابان شو سره
 بل يي کاروان دستورو پٺه کهکشان شوسره
 دسبائي دخيال خوبونو کيبي زنگڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله ويڄ به راشم
 خان ته دا ٺوله دُنيا خاطره ما وکڀنه
 پٺه کيبي يي مخ او زلفي بيکا سبا وکڀنه
 دنڀه پٺه مينه يي پٺه سترگو کيبي اوسڀه
 ٿم مٺه خفته کڀره بله ويڄ به راشم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

اوس به وطن د سرو کونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 خه به د بنکونگه تونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 بلبله ستاد تماشور وچي دی
 راشه هم دا دي د نغمو وچي دی
 نه چي لاهغه دانغور وچي دی
 خان کبه په خود اوس دکور وچي دی
 راشه چي ژوند دي دکونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 اوس به ټول بوټي سره خان وبنائي
 شوک به کلي شوک به گلان وبنائي
 لاله به هم خيري کرپوان وبنائي
 هم به بلبل شور و فغان وبنائي
 اوس به بناخونه درنگونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو

خوبنه دي شوه وله زما داشنا مينه
 اے زپه غمگينه
 اے زپه زړې شه
 خاورې ايرې شه
 مچي مې دسترگو د زړگي وينه
 اے زپه غمگينه
 راشه کڼ وينې
 د زړگي وينې
 د يار په غم کېږي چي دوي راخينه
 اے زپه غمگينه
 خاطره داشپې
 تانه جدا شپې
 جوړ د وصال شپې د يارکي دينه
 اے زپه غمگينه

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

د ارمانونو لړۍ جهان رڼوی
 زهه په گوگل کېنې ې جانان رڼوی
 د مینې گل رانه هجران رڼوی
 نه کې خاطر دغه بوستان رڼوی

د مخ کتاب دې د رازونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

خه به د بنگلونگهتونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

چونه به ولونه د وږبل جوړوی
 په کېنې ځایونه به د گل جوړوی
 سرو سرو غچو ته به منگل جوړوی
 په آیشو کېنې به کاگل جوړوی

دغه جهان به له نا زونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

بنګلی ځلی به په شملو کېنې ږدی گل
 اوس خوبه چونه په کمخو کېنې ږدی گل
 ډېر ارمانونه به په زېږو کېنې ږدی گل
 شوک به د زهه په پرهرو کېنې ږدی گل

داسې به زهونه په داغونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

زه کهم زهه د چا خندا نه وینم
 چې ې لیده هغه ربه نه وینم
 گل د رخسار چې د اشنا نه وینم
 زه نور کلونه د دنیا نه وینم

شوکه جهان له دیدونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

نن دې وړ بل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 د ژوند کاروان ې دے دغم خړوگر دوتکې
 واوره فریادې دجرس پټ او ازونو کبې
 قله دې پل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 ترخو د هجر دا او پدې شپې او تیارې به وینم
 سبا دوصل به وی لری که نزدې به وینم
 دستا منزل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 خاطرہ نن دې که لپ سم راتہ کتلی وے
 واپه بنا پسته به دې له زپه ځنی وتلی وے
 دکتو چل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے

زړه ځي غواړي شمع رویه سوزېدل
 راشه یو ځل
 ارمان ې دا دے که پوره شی
 د رنځ دارو ې د اشنا سره لیدل
 راشه یو ځل
 خو به شو کیر کړم راتہ وایه
 واپه خوبونه راځنې وتبستېدل
 راشه یو ځل
 که دیدن کړې تلوار را وکړه
 همزولې راغلي خوروی ې تور وېدل
 راشه یو ځل
 عاشقان کوره حال ې څه شو
 لکه پتنگ ې پټ لمبر و سوزېدل
 راشه یو ځل
 سوال د خاطر منظور کړه یاره
 جفا دې پرې بډه د وفا وکړه کتل
 راشه یو ځل

سترگي نيولي دي ماستا په رخسان کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې
 ماچي ليدلې ، ستا پښو کښې پل دے
 غم د وحشت ، وحشت داسره مل دے
 اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې
 نه درر سپړي نه درته غږ شي
 نه رانه حُمبر شي نه رانه نږ شي
 داغه ژوندون دے په انتظار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې
 يار يې له بنکلو سره روان دے
 دې تماشي ته خاطر حيران دے
 لکه سپوږمۍ وي ، ستور و قطار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبر کښې

زما په طمع بد کړې تېرې وختونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 ماته را ياد نه دي خوک زه په خزانې کښې يم
 په زړې غم نه لرم په خوشحالي کښې يم
 زه لېوښتې يم چې کوم دومره فکرونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 لېوښتې نه يم چې دغسودا کوم
 په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم
 چې بيا همزوي راته نه کا پېغورونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزلونه اور خزانې کښې دواړو معنی داسې دي :
 لېوښتې نه يم چې داسودا کوم - په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم

سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

پيڻي دنگلو انگي کا
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

کوه پي غه دي نن په زه وي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

دا دي خاطر په تيارو کيښي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

تودي سترگي دي اشاري کا
زه کيه راته وايه

کله بانه راته ازغي کا
پي مڪي شي بيا سترگي مري کا
زه کيه راته وايه

بيا پي ارمان ديسره نه وي
پي مور خلق ٽول تماشي کا
زه کيه راته وايه

دا انتظار په تويو شپو کيښي
خپلي اوبکي دي خان ته ډيري کا
زه کيه راته وايه

له منزلونه اوريدوان کيښي (نن) نشته
له منزلونه کيښي را بند نشته

دومره وزکاره نه يم پي خپل خان ووينم
پي په ائين کيښي گودم ائين پرېشان ووينم
جانانه ډير درېسي کومه ارمانونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم
زه پي گودر له حمه مئين سوزيږي په ما
لکه د اور په شان سپنکار خليږي زما
خاطره مه راځه بليږي سره اوردونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

گنې لږ غمه به دې سر شم بيا مزي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې دا غيارو زما يار شري
 بس اوس ي قتل ته تيار شوي
 اشنا زما خفي وپزار شوي
 پروا ي نشته خو په خپله ي ذري كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

څنگه قبول دغه پلټون كړم
 څه ي لږ تا په دې ژوندون كړم
 دلبره مينې دې مجنون كړم
 جانانه اوس لاپورې توبق مسخري كړه
 را يادې دغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دستا چې نه يمه دچا يم
 راغله دايم په خندا يم
 مرود نه يمه پخلا يم
 خاطره بيا كه مرود شوم نو كيلى كړه
 را يادې هغه شپې كړه زما ناترسه ياره

چې تر سبا به ي ژر پاته تا پسې كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دلبره بنه راته معلوم يې
 هسې خونه چې ته ماشوم يې
 كله زهير په ما مظلوم يې
 چې نه پوهيږي لږ هغوسره وعدي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې ستاد مخ په تماشا و
 دغه وصال وډكه جدا و م
 نه يم خبر په څه سودا و
 چې تماشا ي ستاد مخ د تماشا كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې په غمونو كې دې كې كړم
 اوس دې دلبره څله هېر كړم
 كه دې يو ځل په ديدن سپر كړم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي نه رادروي ياره ته ، منع دي كه يادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 ان د يو ساعت مهمان د لي
 اوږه زما يو شو كي لي
 تېر به شي ستا شباب ، سردې نه كه و مرادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 چاته بنكاره كه خپل خيگر
 نه كهې پرواې پرې دلبر
 نورې دي خوك چي بي واوري دغه فريادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 كه بنه دي شي په سردزما
 وي دې پېشكش دلبرزما
 واي خاطر شه زار له تا ، نشته باقي جا پېدازما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما

تېر به دستاد حسن وارشي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 چي نه رادروي اشنا نو عدې شاه كوي
 هغه پروون دي خه وي نن چي بيا بله كوي
 زما يقين ستا په اقرار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 سترگې مې بي له تانه د چا په لور نه كوري
 دستاله مخه خني مخونه نور نه كوري
 مې به كله په ديار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 زه د بل چا د مينې اشنا خه طبعه نه كه م
 زه به له نورو سره ستا مينه سمه نه كه م
 په ما خاطر دي كه اعتبار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما

د قام څلمو سترگې مو پورته کړې خپل ځان وگورئ
چرته کبې ورسپېده، وگورئ جهان وگورئ

د قام څلمو زموږن همدغه دختو وړئ دی
دا مو د ژوند د بڼه کېدو د خوشحالو وړئ دی

د نمر په څېرې خپل طاقت په ټول جهان خورکړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خورکړئ

شاته نور مه گورئ په وپاندې خپل قدم کېدئ
په وزانو لارو باندې مه ئې قدم سم کېدئ

له مغې لرې کړئ ازغې ځان ته کلونه کېدئ
شې چې اغيار در ته حېران هلته کبې پلونه کېدئ

موږ له چې مغې له راغلي وار خطا تلی دی
څلمو زموږ نه ځنې ډېر ځلي په شا تلی دی

زه جهان څه کړم چې نمر مخيه ياره تا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
ستا دکاکل په تور و شپو پورې لاشپې څه دی
ستا د سرو شونډو اننگو پورې غنچې څه دی
وی تماشه ې د ژبا چې دې څندا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
دستا په مينه کبې د خلقو خندنه خوښ ييم
خود خپل عقل نه و زکار شم لپونه خوښ ييم
راسره غم د لېونوشی چې صحرا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
کله چې ما خاطر ته ياد شې ټول جهان کل شي
له ډېره هجره هر يو کل ې د چشمان کل شي
خدا ې خبر بيا چې زه به ستورے د سبا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 شان و شوکت دے زمونږ
 جاه و حشمت دے زمونږ
 د قرباني په دېرو وينو د امكان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 دا دېکې مے کوه
 هسې دېکې مے کوه
 زړه د فولادو نه د هريو مسلمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 غم د بلانے کوو
 د چا پروانے کوو
 مقابلي ته د دښمن زمونږ يو ځان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 مونږ دخپل کور کړو فکر
 هم دخپل ورو کړو فکر
 فکر مو دا دے چې کشمير کېږي هندوستان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر تپت نه شي
 د پاکستان ځلمو مېدان کېږي موسر تپت نه شي
 د مشرانو تل ځلمو نصيحتونکي نه وي
 د امر دے وخت د ترقي تل دا وختونه نه وي
 ملا مو د قام خدمت ته و تپئ چې سيال شي پکېږي
 دا تنکي لنډې کړئ او اړې چې خوشحال شي پکېږي
 چې نن يې ونه کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
 دخپل وطن خدمت ته پورته شي په خپله يې وکړئ
 يو بل ته مے کورئ، له ځان هريو ماليار جوړ کړئ
 د پاکستان د هريو کوټ ځني کلزار جوړ کړئ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خاڻڪي پڻ شان و و اول
هٻڙن پر پشان و و اول
اول و و خاڻڪي اوس درياب ترڙي بي پايان جو پش
پي پاڪستان جو پش
هر امتحان ته ولاڻ!
دغر پڻ شانته ولاڻ
وائ خاڻڪي ڪلڪ پڻ شافي ر سندن جو پش
پي پاڪستان جو پش

~*~

ستا دهلال ستورے مدام اختر دے زمونڀن
د ستا مثال ستورے بشڪاري نظر دے زمونڀن
د ستا د اتبال ستورے سراو بصر دے زمونڀن

تل حليبي پڻ تاڇي بي روبان وطنه
د پاڪستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**